

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Opinion of Graduate Students at King Mongkut's Institute of Technology

Ladkrabang on ASEAN Economy Community (AEC)

T137636

นางสาววรรณารด แสงมณี

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2557

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

RCH

๑๒๑๕๓

๒๕๕๗

สาขา.....

เลขทะเบียน..... 137636

รับเดือน.....ปี 13 ก.ค. 2558

b. 12696092
i.

ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

แหล่งเงิน เงินรายได้ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2557 จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 130,000 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่ ตุลาคม 2556 ถึง กันยายน 2557

ชื่อ-สกุล หัวหน้าโครงการ และผู้ร่วมโครงการวิจัย พร้อมระบุหน่วยงานต้นสังกัด

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณารถ แสงมณี สาขาวิชาวิทยาการจัดการ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 167 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคาดหวัง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยวิธีการทดสอบ t – test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.52) โดยมีการจัดลำดับด้านต่าง ๆ ตามคะแนนที่มากที่สุดดังต่อไปนี้ (1) ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน ($\bar{X} = 3.76$) (2) ด้านการศึกษา ($\bar{X} = 3.58$) (3) ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.52$) และ (4) ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ ($\bar{X} = 3.11$)

2. นักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความคิดเห็นด้านภาคการศึกษา และด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักศึกษาที่มีเพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ เอกโปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน รายได้ต่อเดือน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลักก้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน และระดับความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นด้านภาคการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ความคิดเห็น, ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title: Opinion of Graduate Students at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang on ASEAN Economy Community (AEC)

Researcher: Assoc. Prof. Dr. Woranat Sangmanee

Faculty: Administration and Management College, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Department: Industrial Business Administration Department, College of

Abstract

The purpose of this research were 1) To study the student's opinion towards AEC, and 2) To investigate the relationship between personel factors and students' opinion towards AEC.

The studied sample includes 167 graduate students who enrolled in King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang during the 2013 academic year. The research instrument to collect data was questionnaires. The statistics used were frequency, percentage, average ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), t-test, and One-way Analysis of Variance (ANOVA). The hypothesis testing was set at the 0.05 and 0.01 level of significance. The results were as follows:

1. Students' score on attitude towards AEC was at a high level ($\bar{X} = 3.52$). The ranking of opinion scores of the four dimensions were as follows (1) The acceptance and the adjustment of business sectors to AEC ($\bar{X} = 3.76$) (2) The acceptance and the adjustment in cultural viewpoint ($\bar{X} = 3.52$) (3) The educational sector ($\bar{X} = 3.58$) and (4) The government policy and regulations ($\bar{X} = 3.11$)
2. Students who differed in level of self preparation to the AEC labour market indicated statistically significant difference on attitude towards AEC. In considering in each dimension, the study indicated statistically significant difference on the government policy and regulations, the educational sector, and the acceptance and the adjustment in cultural view point.
3. Students who differed in the rest of personal characteristics under this study indicated no statistically significant difference on the opinion towards AEC. However, students who differed in level of English fluency indicated statistically significant difference on opinion towards AEC in the educational dimension.

Keywords: opinion, AEC

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งนี้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการที่ประเทศไทยจะได้มีข้อมูลเพื่อรับทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนชาวไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น แม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นเพียงกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง แต่จากการได้รับทราบความคิดเห็นของพวกเขาทำให้หลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถเตรียมการเพื่อปรับตัวรับมือกับการที่ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเวลาอันใกล้ (พ.ศ. 2558) ได้อย่างมั่นใจ ในฐานะอาจารย์ผู้สอน และนักวิจัย ดิฉันมีความประสงค์ที่จะนำเอาข้อมูลที่เป็นผลจากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการเรียนการสอน อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทุกคน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความเชื่อมั่นว่า งานวิจัยนี้จะสามารถต่อยอดเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาในการพัฒนาความรู้ และปลูกฝังการชอบค้นคว้าหาข้อมูลใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ รวมทั้งประยุกต์ใช้เพื่อนำไปเตรียมพร้อมในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของอาเซียน ได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวกับหัวข้อของ AEC

โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณวิทยาลัยการบริหารและจัดการ ที่ให้ทั้ง โอกาสและทุนสนับสนุน ในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.วินัย พุทธิกุล ที่ให้คำแนะนำหลายๆ ประการในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบคุณ นางสาวดารณี สลามเต๊ะ สำหรับความช่วยเหลือในการทำให้การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีอย่างราบรื่น

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจและเต็มใจ

รศ.ดร.วรรณารต แสงมณี

ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	5
1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน.....	6
2.2 ผู้ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้าน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	16
2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 วิธีการศึกษา	25
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
3.4 การกำหนดค่าตัวแปร.....	27
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	28
3.6.1 สถิติพรรณนา.....	28
3.6.2 สถิติอนุมาน.....	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา	34
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน และความรู้ด้าน AEC.....	34
4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทย เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา.....	43
4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทย เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือ กำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับ งานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถ ทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน และความรู้ด้าน AEC.....	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	68
5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	68
5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	71
5.1.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อ ความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	71
5.2 อภิปรายผล.....	73
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	86
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	86

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
3.1	แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA.....	32
3.2	แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ.....	33
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม วิทยาลัยการบริหารและจัดการ แบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	35
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็น ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา.....	43
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามเพศ.....	51
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามอายุ.....	52
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่.....	53
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามสถานภาพในการประกอบอาชีพ.....	54
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามโปรแกรมที่กำลังเรียน.....	55
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน.....	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	57
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน.....	58
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก.....	59
4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน.....	60
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	61
4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	62
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน.....	63
4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามความรู้ด้าน AEC.....	66
5.1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตามลำดับที่.....	74
5.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	78

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1	แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	4
-----	--------------------------------------	---

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

AEC เป็นการพัฒนามาจากการเป็น สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South East Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อ 8 สิงหาคม 2510 โดยมีประเทศผู้ก่อตั้งแรกเริ่ม 5 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาในปี 2527 บรูไน ก็ได้เข้าเป็นสมาชิก ตามด้วย 2538 เวียดนาม ก็เข้าร่วมเป็นสมาชิก ต่อมา 2540 ลาวและพม่า เข้าร่วม และปี 2542 กัมพูชา ก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากร รวมกันประมาณมากกว่า 500 ล้านคน

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC)ภายในปี 2558 เป็นไปเพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ อย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้น ต่อมาในปี 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้าน ต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่างๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้า โดยในอนาคต AEC จะเป็นอาเซียน+3 โดยจะเพิ่มประเทศ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น เข้ามาอยู่ด้วย และต่อไปก็จะมีการเจรจา อาเซียน+6 จะมีประเทศ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และ อินเดีย ต่อไป (องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน, www.thai-aec.com)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงเป็นการจัดสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นตลาด และฐานผลิตเดียวที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ดังนั้นการรวมกลุ่มประเทศเปลี่ยนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน โดยจะมีการถ่ายเทแรงงานฝีมือเพื่อให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น แม้ว่าหลายคนจะยังไม่เคยทราบว่ามีโอกาสเป็นที่สนใจเมื่อถึงเวลาที่จะเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร แต่อชีพิตสระที่ได้มาตรฐานได้รับการรับรองสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศแถบอาเซียนได้ทันที ไม่มีการปิดกั้น ตามที่ได้ตกลงไว้ ก็คือ แพทย์ พยาบาล บัญชี สถาปนิก วิศวกร ช่างสำรวจ ทันตแพทย์ ซึ่งภาษาที่จำเป็นในการสื่อสารคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษา และผู้ที่ต้องการหางานทำจำเป็นต้องตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ต้องใช้องค์ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะต้องเรียนรู้ และมีทักษะในการใช้งานในภาษาอังกฤษ ู้ภาษาจีน ู้ประวัติศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งอาชีพที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเสนอ ข้อตกลงร่วมกัน คือ **บุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยว**

ในช่วงเวลาทั้งในปัจจุบันและจากนี้ไปเราต่างก็ได้เห็นถึงความพยายามที่จะผลักดันและสร้าง สังคมไทยให้เข้มแข็งเพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ทุกคน ภายในประเทศควรจะตระหนักถึงการเกิด AEC และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเพื่อ เปิดรับโอกาสอย่างเต็มที่ (นักศึกษาจบใหม่กับสิ่งที่เป็นไปได้ใน AEC, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)

ความเข้าใจเจตนารมณ์ของ AEC Blueprint สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือโดยเสรีคือ เพื่อ อำนวยความสะดวกแก่การค้าการลงทุนเสรี 4 ประการ ได้แก่ การค้าเสรี การบริการเสรี การลงทุนเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะต้องมีกฎ กติกา ที่ต้องปฏิบัติซึ่งทำให้มอง ไม่ชัดว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายใต้กรอบอาเซียนมีความ ได้เปรียบการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่าง ประเทศที่เป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงทางการค้ากับ ประเทศอื่นๆ อีกเกือบทั่วโลก

ดังเป็นที่ยอมรับกันใน โลกปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกภิวัตน์ ถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของสังคมโลก มากมาย อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเทคโนโลยีนั้น ภาคอุตสาหกรรมถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนา ทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งปัจจุบันกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมเกือบจะทุกประเภทจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ ในเรื่องการบริหารและจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องมีองค์ความรู้และทักษะในการบริหารจัดการอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถทำงานแบบผสมผสานระหว่างฝ่ายเทคนิคในด้านอุตสาหกรรมกับการบริหารจัดการ ด้วยเหตุผล ดังกล่าวนี้สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยวิทยาลัยการบริหารและจัดการจึงได้ทำ การเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับปริญญาโท ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ความสามารถทั้งทางทฤษฎี และปฏิบัติ โดยเน้นให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาการบริหารจัดการขั้นสูง อันจะนำมาซึ่งการค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการบริหารจัดการทางด้านอุตสาหกรรม รวมทั้งการส่งเสริมและการ สนับสนุนการทำงานวิจัย เพื่อรองรับการพัฒนาของประเทศสังคมอุตสาหกรรมที่สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นความคิดเห็นที่ผู้ทำวิจัยจะได้รับจางานวิจัยชิ้นนี้ย่อมเป็นการสะท้อนถึงความคิดเห็นจากนักศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ในแวดวงของภาควิชาการอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทางวิชาการควรจะได้ รับทราบเพื่อปรับแนวทางให้สอดคล้องกับการศึกษา และแนวทางในการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง แก่ผู้เรียน เพื่อการปรับตัว และสามารถรับรู้ในข้อเท็จจริงที่กำลังจะเกิดขึ้นในลักษณะสร้างสรรค์อันเป็น ผลจากการที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ทั้งตัว นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนสังคมและประเทศชาติในที่สุดนั่นเอง ทั้งนี้ นักศึกษาในระดับ บัณฑิตศึกษาดังกล่าวจะต้องรีบเร่งเรียนรู้ถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในสิ่งที่ ตนเองจะต้องเผชิญ และปรับตัว เสริมสร้างจนสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ตนเองจะต้องปฏิบัติในปัจจุบันและอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจำแนกนักศึกษาตาม เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน และความรู้ด้าน AEC

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1: นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2: นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3: นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4: นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5: นักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6: นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7: นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8: นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9: นักศึกษาที่มีอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลักต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 10: นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11: นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 12: นักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 13: นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

1.4 ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2556 ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผู้วิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถรับทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ รวมทั้งกระทรวงแรงงาน กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงการต่างประเทศ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.7.1 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2556

1.7.2 ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.7.3 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนา ปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก ความมุ่งมั่นที่จะใช้ความรู้จากหลักสูตรในการทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับงานอื่นๆ ที่ไม่ใช่งานหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เนื้อหาข้อมูลที่สุดต้องพัฒนาปรับปรุงมากที่สุด และความรู้ด้าน AEC

บทที่ 2

ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวกับงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเนื้อหาของทฤษฎีและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยไว้หลายแนวคิด โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งนี้ เพื่อให้สามารถกำหนดกรอบแนวความคิดที่จะใช้เป็นแนวในการศึกษา ได้ครอบคลุมและชัดเจนขึ้น ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน
- 2.2 ผู้ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือ อาเซียน (Association of South East Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีจาก 5 ประเทศ ได้แก่ นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตุน อับดุล ราซัค บิน ฮุสเซน รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ประเทศมาเลเซีย นายนาซิโซ รามอส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ นายเอส ราชารัตนัม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และพันเอก (พิเศษ) ดร. ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพเสถียรภาพ และความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจากเจตจำนงที่สอดคล้องกันนี้ นำไปสู่การขยายสมาชิกภาพ โดยบรูไนดารุสซาลาม ได้เข้าเป็นสมาชิกในลำดับที่ 6 เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2527 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2538 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสหภาพพม่า เข้าเป็นสมาชิก พร้อมกัน เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2540 และราชอาณาจักรกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิก ลำดับที่ 10 เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวมทั้งหมด 10 ประเทศ

ปฏิญญากรุงเทพฯ ได้ระบุวัตถุประสงค์สำคัญ 7 ประการ ของการจัดตั้งอาเซียน ได้แก่

- (1) ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์และการบริหาร
- (2) ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค
- (3) เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค

เอกสารนี้เป็น (4) ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปแบบของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริมการศึกษา ด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(6) เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจนการปรับปรุง การขนส่งและการคมนาคม

(7) เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอกองค์การความร่วมมือแห่งภูมิภาคอื่นๆ และองค์การระหว่างประเทศ

นโยบายการดำเนินงานของอาเซียนจะเป็นผลจากการประชุมหารือในระดับหัวหน้ารัฐบาล ระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน ทั้งนี้การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) หรือ การประชุมของผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นการประชุมระดับสูงสุดเพื่อกำหนดแนวนโยบายใน ภาพรวมและเป็นโอกาสที่ประเทศสมาชิกได้ร่วมกันประกาศเป้าหมายและแผนงานของอาเซียนในระยะ ยาว ซึ่งจะปรากฏเป็นเอกสารในรูปแบบต่างๆ อาทิ แผนปฏิบัติการ (Action Plan) แถลงการณ์ร่วม (Joint Declaration) ปฏิญญา (Declaration) ความตกลง (Agreement) หรืออนุสัญญา (Convention) ส่วนการ ประชุมในระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสจะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งนโยบายในภาพรวมและ นโยบายเฉพาะด้าน

อาเซียนได้ลงนามร่วมกันในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2563 หรือ ค.ศ. 2020 โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ในด้านการเมือง ให้จัดตั้ง “ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน” หรือ ASEAN Political Security Community (APSC) ด้านเศรษฐกิจให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” หรือ ASEAN Economic Community (AEC) และด้านสังคมและวัฒนธรรม ให้จัดตั้ง “ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน” หรือ ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) ซึ่งต่อมาผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้เร่งรัดการรวมตัวเป็นประชาคม อาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปี คือ ภายในปี 2558 หรือ ค.ศ. 2015 โดยได้เล็งเห็นว่าสถานการณ์โลก เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาเซียนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถคงบทบาทนำในการดำเนิน ความสัมพันธ์ในภูมิภาค และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

สัญลักษณ์ของอาเซียน

สัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นรวงข้าวสีเหลือง 10 มัด หมายถึง การที่ประเทศในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 10 ประเทศรวมกัน เพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจ เดียวกัน อยู่ในพื้นที่วงกลมสีแดง สีขาว และน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกภาพ มี ตัวอักษรคำว่า “asean” สีน้ำเงิน อยู่ใต้ภาพรวงข้าวอันแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมกันเพื่อความมั่นคง สันติภาพ เอกภาพ และความก้าวหน้าของประเทศสมาชิกอาเซียน สี่ทั้งหมดที่ปรากฏในสัญลักษณ์ของอาเซียน เป็นสี่สำคัญที่ปรากฏในธงชาติของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน สี่น้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง สี่แดง หมายถึง

ความกล้าหาญและความก้าวหน้า สี่ขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ และสี่เหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อปี 2550 ที่ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่จะวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันได้ โดยวัตถุประสงค์ของกฎบัตรคือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียนจะเป็นสถานะนิติบุคคลแก่อาเซียน ในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organization)

จุดเด่นประการหนึ่งของกฎบัตรอาเซียน คือ การที่ข้อบทต่าง ๆ ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้อาเซียนเป็นองค์กรที่ประชาชนเข้าถึง และเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนในประเทศสมาชิกมากยิ่งขึ้น กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 บท รวม 55 ข้อย่อย อาจสรุปบทบัญญัติ ที่สำคัญของกฎบัตรอาเซียนได้ ดังนี้

บทที่ 1 เป้าหมายและหลักการ (Purposes and Principles) ระบุเป้าหมายของอาเซียนและหลักการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสมาชิก ได้แก่ เป้าหมายการส่งเสริมสันติภาพ เสถียรภาพ ความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาค ความกินดีอยู่ดีของประชาชน ความมั่นคงของมนุษย์การส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม การลดช่องว่างของการพัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตย การเคารพสิทธิมนุษยชน การพัฒนาอย่างยั่งยืน สิ่งแวดล้อม การศึกษา ยาเสพติด การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน เป็นต้น ส่วนหลักการ ได้แก่ เรื่องอำนาจอธิปไตย การไม่แทรกแซงกิจการภายใน หลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล และการเคารพความแตกต่าง เป็นต้น

บทที่ 2 สถานะบุคคล (Legal Personality) ให้อาเซียนมีสถานะบุคคล

บทที่ 3 สมาชิกภาพ (Membership) กำหนดกฎเกณฑ์ และกระบวนการในการรับสมาชิกใหม่ เช่น ต้องเป็นประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และได้รับการรับรองจากประเทศสมาชิกอาเซียนและต้องยินยอมผูกพันตามกฎบัตรและสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐสมาชิก รวมทั้งกำหนดสิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิก ไว้กว้างๆ คือรัฐสมาชิกจะมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตร และความตกลงต่างๆ ของอาเซียน รวมถึงหน้าที่ในการออกกฎหมายภายในเพื่อรองรับพันธกรณีด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 องค์กรของอาเซียน (Organs) ประกอบด้วย

1. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายและมีการประชุมปีละ 2 ครั้ง
2. คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Council) ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน ทำหน้าที่เตรียมการประชุมสุดยอดอาเซียน ประสานงานระหว่าง 3 เสาหลัก เพื่อความเป็นบูรณาการในการดำเนินงานของอาเซียน และแต่งตั้งรองเลขาธิการอาเซียน
3. คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Council) สำหรับ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยผู้แทนที่แต่ละประเทศสมาชิกแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่ประสานงานและติดตามการดำเนินงานตามแผนนโยบายของผู้นำทั้งในเรื่องที่อยู่ภายใต้เสาหลักของตน และเรื่องที่เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหลายเสาหลัก และเสนอรายงานและข้อเสนอแนะในเรื่องที่อยู่ภายใต้การดูแลของตนต่อผู้นำ
4. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies) จัดตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
5. สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเลขาธิการอาเซียน (Secretary General of ASEAN)
6. คณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives (CPR) to ASEAN) ที่กรุงจาการ์ตา โดยประเทศสมาชิกจะแต่งตั้งผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน ที่กรุงจาการ์ตา
7. สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat) จัดตั้งโดยประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ
8. องค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน (ASEAN human rights body - AHRB) มีหน้าที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค
9. มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundation) มีหน้าที่สนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและประสานงานกับองค์กรอื่นๆ ของอาเซียน

บทที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน (Entities Associated with ASEAN) ให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่างๆ ที่สนับสนุนหลักการและวัตถุประสงค์ของอาเซียนตามรายชื่อในภาคผนวกของกฎบัตรได้ โดยภาคผนวกจะแบ่งประเภทขององค์กรดังกล่าวเป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1) องค์กรรัฐสภา คือ สมัชชารัฐสภาอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Assembly- AIPA) 2) องค์กรภาคธุรกิจ 3) องค์กรภาคประชาสังคมที่ได้รับการรับรองโดยอาเซียน 4) กลุ่ม think tank และองค์กรด้านการศึกษา และ 5) องค์กรอื่นๆ โดยให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนในการปรับปรุงภาคผนวกตามข้อเสนอแนะของเอ. คณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต (Immunities and Privileges) ระบุหลักการกว้างๆ ในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูตแก่ 1) สำนักเลขาธิการอาเซียนและองค์กรอื่น ๆ ของอาเซียน 2) เลขาธิการอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน และ 3) ผู้แทนถาวรของรัฐสมาชิก ณ กรุงจาการ์ตา และผู้แทนของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมของอาเซียน เช่น เดินทางไปประชุม เป็นต้น โดยรายละเอียดให้เป็นไปตามข้อตกลงแยกต่างหากจากกฎบัตร

บทที่ 7 กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making) หลักทั่วไป คือ ฉันทามติ (Consensus) แต่มีข้อยกเว้นได้แก่ 1) กรณีที่ไม่มีแนวทางมติอาจส่งเรื่องให้ผู้นำตกลงกันว่าจะใช้วิธีการใดตัดสินใจ 2) กรณีที่มีข้อตกลงอื่นๆ ของอาเซียนอนุญาตให้ใช้วิธีการอื่นตัดสินใจได้ เช่น ปัจจุบันมีสนธิสัญญาว่าด้วยเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ให้ใช้คะแนนเสียง 2 ใน 3 ได้และ 3) กรณีที่มีการละเมิดพันธกรณีตามกฎหมายอย่างร้ายแรง ผู้นำมีอำนาจตัดสินใจด้วยวิธีการใดๆ ตามที่จะตกลงกันเพื่อกำหนดมาตรการลงโทษ นอกจากนี้ ยังให้ความยืดหยุ่นในการผูกพันตามข้อตกลงต่าง ๆ โดยใช้สูตรอาเซียน ลบ X (ASEAN minus X) สำหรับความตกลงทางเศรษฐกิจ ซึ่งหมายความว่าหากประเทศสมาชิกทุกประเทศมีฉันทามติเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ แล้ว ประเทศที่ยังไม่พร้อมก็อาจเลือกที่จะยังไม่เข้าร่วมได้

บทที่ 8 การระงับข้อพิพาท (Settlement of Disputes) 1) กำหนดในหลักการให้มีกลไกระงับข้อพิพาท (Dispute Settlement Mechanism- DSM) สำหรับทุกเสาหลัก 2) ใช้การปรึกษาหารือ และการเจรจาในการระงับข้อพิพาทเป็นอันดับแรก 3) ให้คู่พิพาทสามารถเลือกใช้กระบวนการใดก็ได้ โดยอาจขอให้ประธานอาเซียน หรือเลขาธิการอาเซียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยได้ 4) หากความตกลงเฉพาะกำหนด DSM ไว้แล้ว ก็ให้ใช้ DSM นั้น 5) หากข้อขัดแย้งไม่เกี่ยวข้องกับความตกลงของอาเซียนฉบับใดให้ใช้กลไกระงับข้อพิพาทที่จัดตั้งโดยสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 6) หากไม่อาจหาข้อยุติในข้อขัดแย้งได้ อาจยกเรื่องให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนตัดสินใจ 7) ให้เลขาธิการอาเซียนติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำแนะนำ/คำตัดสินจาก DSM ของประเทศสมาชิก และจัดทำรายงานเสนอผู้นำ 8) กำหนดให้นำเรื่องการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ/คำตัดสินจาก DSM ให้ผู้นำพิจารณา และ 9) กฎบัตรไม่ตัดสิทธิของประเทศสมาชิกที่จะใช้รูปแบบการระงับข้อพิพาทตามกฎหมายระหว่างประเทศอื่น

บทที่ 9 งบประมาณและการเงิน (Budget and Finance) ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการงบประมาณที่เป็นไปตามมาตรฐานสากลและสามารถตรวจสอบได้ และกำหนดเรื่องงบการบริหารงานของสำนักเลขาธิการอาเซียน ซึ่งรัฐสมาชิกจะจ่ายเงินสนับสนุนเท่า ๆ กัน ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสามารถรับเงินสนับสนุนจากประเทศคู่เจรจาได้ แต่จะต้องไม่มีเงื่อนไขพิเศษ ทั้งนี้ กฎบัตรมิได้ระบุเรื่องกองทุนพิเศษต่างๆ เพื่อการดำเนินการของอาเซียน อาทิ การดำเนินกิจกรรมความร่วมมือ การลดช่องว่างการพัฒนา ฯลฯ เพราะเป็นเรื่องที่จะต้องมีการศึกษาและกำหนดวิธีระดมทุนที่เหมาะสมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 10 การบริหารงานและกระบวนการ (Administration and Procedure) 1) กำหนดให้ประธานของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประสานงานอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน และคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน ตลอดจนองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาและองค์กรเจ้าหน้าที่อาวุโสตามที่เหมาะสมมาจากประเทศเดียวกัน (Single Chairmanship) เพื่อส่งเสริมให้การทำงานเป็นเอกภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 2) การเพิ่มบทบาทประธานในการ (ก) เป็นผู้ส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียน และเป็นผู้ผลักดันการสร้างประชาคมอาเซียน (ข) เป็นผู้ส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในแง่การนำนโยบายของอาเซียนเข้าไปผนวกไว้ในนโยบายระดับชาติของรัฐสมาชิก และการส่งเสริมบทบาทของอาเซียนในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศภายนอกภูมิภาค และ (ค) ทำให้อาเซียนสามารถจัดการวิกฤตการณ์และสถานการณ์เร่งด่วน ที่มีผลกระทบต่ออาเซียนได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ

บทที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน (Identity and Symbols) กำหนดให้อาเซียน มีหน้าที่ในการส่งเสริม 1) อัตลักษณ์ ซึ่งหมายถึงการสร้างความรู้สึกร่วมกันในการเป็นเจ้าของอาเซียนในหมู่ประชาชน และ 2) สัญลักษณ์ ได้แก่ คำขวัญ (วิสัยทัศน์เดียว อัตลักษณ์เดียว ประชาคมเดียว) ธงและดวงตราอาเซียน วันอาเซียน (วันที่ 8 สิงหาคม ของทุกปี) และเพลงอาเซียน

บทที่ 12 ความสัมพันธ์กับภายนอก (External Relations) มีหลักการสำคัญ ดังนี้ 1) ให้อาเซียนเป็นผู้ผลักดันหลักในการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคที่อาเซียนริเริ่มขึ้น และเน้นการเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในโครงสร้างความสัมพันธ์ระดับภูมิภาค 2) ให้ประเทศสมาชิกพยายามหาทำที่ร่วมในเวทีระหว่างประเทศต่างๆ 3) กำหนดให้ประเทศผู้ประสานงาน (Country Coordinator) มีหน้าที่ประสานงานความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา หรือองค์กรระหว่างประเทศอื่น โดยมีคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่ 3 หรือองค์กรระหว่างประเทศ (ASEAN Committees in Third Countries and International Organizations) เป็นผู้สนับสนุนการทำงาน โดยเฉพาะการส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศที่คณะกรรมการนั้นตั้งอยู่ 4) ให้รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในฐานะองค์กรความร่วมมือเฉพาะสาขาเป็นผู้ดูแลความสอดคล้องและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน 5) ให้อำนาจคณะมนตรีประสานงานอาเซียนแต่เพียงองค์กรเดียวในการกำหนดสถานะความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับประเทศหรือองค์กรภายนอก โดยที่ประชุมรัฐมนตรีอื่นๆ สามารถเชิญประเทศหรือองค์กรภายนอกเข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นครั้งคราว และ 6) ให้การรับรองเอกอัครราชทูตที่ประเทศอื่นแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนประจำอาเซียน

บทที่ 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย (General and Final Provisions) กำหนดเรื่องพันธกรณีของประเทศสมาชิกในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้กฎบัตร และความตกลงต่าง ๆ ของอาเซียน การมีผลใช้บังคับของกฎบัตรเมื่อทุกประเทศให้สัตยาบันการภาคยานุวัติของประเทศสมาชิกใหม่ ซึ่งเป็นที่เข้าใจว่าจะเปิดให้เฉพาะประเทศติมอร์เลสเตเท่านั้น การแก้ไขกฎบัตร การทบทวนกฎบัตร 5 ปี หลังจากรัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับหรือตามที่ผู้นำกำหนด การตีความกฎบัตร ซึ่ง HLPF จะต้องหารือเรื่องว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลไกที่เหมาะสมต่อไป การกำหนดให้ความตกลงอาเซียนที่มีอยู่ในปัจจุบันมีผลใช้บังคับต่อไป และให้กฎบัตรมีผลเหนือกว่าความตกลงในกรณีที่มีความขัดแย้งกันกรณีสิทธิในทรัพย์สินของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 กล่าวคือ หลังจากที่ประเทศสมาชิกครบทั้ง 10 ประเทศ ได้ให้สัตยาบัน กฎบัตร และการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 28 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม 2552 ที่จังหวัดเพชรบุรี ประเทศไทย เป็นการประชุมระดับผู้นำอาเซียนครั้งแรกหลังจากกฎบัตรมีผลบังคับใช้

ประเทศไทยกับอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 2510 มีพัฒนาการมาเป็นลำดับและไทยก็มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือของอาเซียนให้มีความคืบหน้ามาโดยตลอด ดร. ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยในขณะนั้น มีบทบาทสำคัญในการเดินทางไปเจรจาไกล่เกลี่ยความขัดแย้งระหว่างมลายาและฟิลิปปินส์ เรื่องการอ้างกรรมสิทธิเหนือดินแดนซาบาห์และซาราวัก รวมทั้งการที่สิงคโปร์แยกตัวออกมาจากมลายา และได้เชิญรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีก 4 ประเทศ คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ มาหารือร่วมกันที่แหลมแท่น จังหวัดชลบุรีอันนำมาสู่การลงนามในปฏิญญากรุงเทพฯ เพื่อก่อตั้งอาเซียน ที่วังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ไทยจึงถือเป็นทั้งประเทศผู้ร่วมก่อตั้งและเป็น ‘บ้านเกิด’ ของอาเซียน ต่อมาอาเซียนได้ขยายสมาชิกภาพขึ้นมาเป็นลำดับ โดยบรูไนดารุสซาลาม เข้าเป็นสมาชิกเป็นประเทศที่ 6 ในปี 2527 และภายหลังเมื่อประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เหลืออีก 4 ประเทศ คือ เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ททยอยกันเข้าเป็นสมาชิกจนครบ 10 ประเทศ เมื่อปี 2542 นับเป็นก้าวสำคัญที่ไทยได้มีบทบาทเชื่อมโยงประเทศที่ตั้งอยู่บนภาคพื้นทวีปและประเทศที่เป็นหมู่เกาะทั้งหมดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลาง ถึงแม้ว่าปฏิญญากรุงเทพฯ จะมีได้ระบุดึงความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคง โดยกล่าวถึงเพียงความร่วมมือกันด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา การเกษตร อุตสาหกรรม การส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค แต่อาเซียนได้มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจระหว่างประเทศในภูมิภาคลดความหวาดระแวงและช่วยเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และที่สำคัญไทยได้เป็นแกนนำร่วมกับอินโดนีเซียและประเทศสมาชิกอาเซียนดั้งเดิมในการแก้ไขปัญหา กัมพูชา รวมทั้งความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาผู้ลี้ภัยอินโดจีนจนประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและช่วยเสริมสร้างสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อไทยที่เป็นประเทศด้านหน้า

นอกจากนี้ ประเทศไทย โดยท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน ก็มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนให้มีความคืบหน้า โดยการริเริ่มให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ ASEAN Free Trade Area (AFTA) ขึ้นเมื่อปี 2535 โดยอาเซียนตกลงที่จะลดภาษีไม่ว่าการค้าสินค้าทุกสิ่งอย่าง อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศุลกากรระหว่างกันให้เหลือร้อยละ 0-5 ในเวลา 15 ปี ซึ่งต่อมาได้ลดเวลาลงเหลือ 10 ปี โดยประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศ ได้ดำเนินการแล้วเสร็จในปี 2546 ในขณะที่ประเทศสมาชิกใหม่ 4 ประเทศ คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ดำเนินการเสร็จสิ้นในปี 2551

ต่อมาที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่บาหลีเมื่อปี 2546 ได้แสดงเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะสร้างประชาคมอาเซียน โดยมีการจัดทำแผนงานด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว นำมาสู่การจัดทำกฎบัตรอาเซียน เพื่อวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของอาเซียน ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีกฎกติกาในการทำงานมีประสิทธิภาพ และเป็นองค์กรเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้กฎบัตรอาเซียนได้เริ่มมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ประเทศไทยได้เข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน และที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 ได้รับรองปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยแผนงานสำหรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในทั้ง 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม เพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558

ประเทศไทยกับการดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน

เมื่อเดือนกรกฎาคม 2551 ไทยเข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนต่อจากสิงคโปร์ นับเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียน รวมทั้งอยู่ในช่วงเดียวกับที่คนไทย คือ ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการอาเซียน ไทยจึงให้ความสำคัญต่อการวางรากฐานสำหรับการสร้างประชาคมอาเซียนเพื่อให้เป็นประชาคมที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ โดยการเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกต่างๆ ของอาเซียนให้สามารถเข้าไปร่วมแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้อย่างทันทั่วถึง

นอกจากนี้ไทยได้ผลักดันให้กลไกใหม่ ๆ ของอาเซียนที่กำหนดไว้ในกฎบัตรอาเซียน สามารถดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน ทั้งการจัดตั้งคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา คณะมนตรีประสานงานอาเซียน และคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคประชาสังคมต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อช่วยกันสร้างประชาคมอาเซียน ดังจะเห็นได้จากริเริ่มให้มีการพบปะอย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้นำอาเซียนกับผู้แทนสมัชชารัฐสภาอาเซียนเยาวชนอาเซียนและภาคประชาสังคมอาเซียน ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 และครั้งที่ 15 ที่อำเภอชะอำ-หัวหินเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของไทยในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เป็น ‘ประชาคมเพื่อประชาชน’ ก็คือ การจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนอาเซียนเพื่อให้เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และองค์กรภาคประชาสังคมต่างๆ ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของประชาชนในภูมิภาค ซึ่งเป็นที่น่ายินดีว่าเป็นเป้าหมายดังกล่าวได้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรมในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ที่อำเภอชะอำ-หัวหิน เมื่อเดือนตุลาคม 2552 ซึ่งมีการประกาศจัดตั้ง คณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่า

ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยสิทธิมนุษยชนขึ้นอย่างเป็นทางการ นับเป็นความสำเร็จประการหนึ่งที่ไทยในฐานะประธานอาเซียน ได้มีบทบาทสำคัญในการผลักดัน

นอกจากนี้ ในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายเรื่องการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 อาเซียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับประชาชนทั้งในเรื่องการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและรู้สึกเป็นเจ้าของประชาคมที่จะสร้างขึ้น ทั้งนี้ บทเรียนจากสหภาพยุโรปชี้ให้เห็นว่า ประชาคมจะไม่สามารถบรรลุผลได้หากประชาชนไม่ให้การสนับสนุน ดังนั้น ในช่วงเวลานับจากนี้จนถึงปี 2558 ประเทศไทย ได้พยายามผลักดันให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ (Community of Action) มีการเชื่อมโยงและติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างใกล้ชิด (Community of Connectivity) รวมทั้งเป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง (Community of People)

ประโยชน์ที่ไทยได้รับ

ในภาพรวมประเทศไทยได้รับประโยชน์เป็นอย่างมากจากความร่วมมือด้านต่างๆ ของอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์จากการที่ภูมิภาคมีเสถียรภาพและสันติภาพอันเป็นผลจากการอบความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักลงทุนต่างชาติเดินทางเข้ามาลงทุนและท่องเที่ยวในประเทศไทยการที่ประเทศไทยสามารถส่งออกสินค้าไปยังประเทศสมาชิกอาเซียน ได้มากขึ้น และมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง รวมถึงการมีนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิกอาเซียนเดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอันเป็นผลมาจากการมีกรอบความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของอาเซียนและการที่ประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น โรคระบาด โรคเอดส์ยาเสพติดสิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อันเป็นผลมาจากการมีความร่วมมือทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน ซึ่งหากไม่มีแล้ว ก็คงเป็นการยากที่ประเทศไทยจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้โดยลำพัง

ในปัจจุบันอาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทย มีมูลค่าการค้าระหว่างกันกว่า 1.75 ล้านล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 19.2 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของไทย ในจำนวนนี้เป็นการส่งออกจากไทยไปอาเซียนร้อยละ 20.7 ของมูลค่าการค้าส่งออกทั้งหมด โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลมาตลอด

การรวมตัวกันอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นทางด้านเศรษฐกิจ ประกอบกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน ช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทย โดยขยายตลาดให้กับสินค้าไทยจากประชาชนไทย 60 ล้านคนเป็นประชาชนอาเซียนเกือบ 600 ล้านคน ซึ่งไทยจะได้เปรียบประเทศสมาชิกอื่นเพราะมีที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียน สามารถเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งในภูมิภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศไทยกับกฎบัตรอาเซียน

ประเทศไทยมีบทบาทนำในการจัดทำกฎบัตรอาเซียน โดยได้ผลักดันประเด็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอาเซียนระหว่างการยกร่าง จนปรากฏอยู่ในกฎบัตรอาเซียน เช่น

1. การจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน
2. การให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนติดตามและรายงานการปฏิบัติตามความตกลงของรัฐสมาชิก
3. การจัดตั้งกลไกสำหรับการระงับข้อพิพาทต่างๆ ระหว่างประเทศสมาชิก
4. การระบุให้ผู้นำเป็นผู้ตัดสินว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีตามกฎบัตรอย่างร้ายแรง
5. การเปิดช่องให้ใช้วิธีการอื่นในการตัดสินใจหากไม่มีฉันทมติ
6. การให้ความสำคัญกับการส่งเสริม การศึกษาหารือระหว่างประเทศสมาชิกเพื่อแก้ไขปัญหาที่กระทบผลประโยชน์ร่วม ซึ่งทำให้มีการตีความหลักการห้ามแทรกแซงกิจการภายในที่อาเซียนยึดมั่นอยู่ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น
7. การเพิ่มบทบาทของประธานอาเซียนเพื่อให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที
8. การเปิดช่องทางให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรภาคประชาสังคมมากขึ้น
9. การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเช่น ให้มีการประชุมสุดยอดอาเซียน ปีละ 2 ครั้ง จัดตั้งคณะมนตรีเพื่อประสานความร่วมมือในแต่ละเสาหลัก และการมีคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา เพื่อลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุมของอาเซียน

ประโยชน์ที่คาดว่าไทยจะได้รับจากการบังคับใช้ของกฎบัตรอาเซียน มีหลายประการ ได้แก่

1. ผลประโยชน์จากความร่วมมือต่างๆ ของอาเซียนมากขึ้น เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนจะช่วยสร้างหลักประกันว่าประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ จะปฏิบัติตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้แล้ว หรือมิฉะนั้นก็จะมีกลไกเพื่อทำให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามความตกลง
2. ความสามารถรับมือกับภัยคุกคามระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ไข้หวัดนก โรคระบาด ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาโลกร้อนหรือปัญหายาเสพติด เนื่องจากกฎบัตรจะเสริมสร้างกลไกต่างๆ เพื่อให้ไทยและอาเซียนแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันการณ์มากยิ่งขึ้น
3. กฎบัตรอาเซียนจะช่วยส่งเสริมค่านิยมของประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศไทย เช่น การไม่ใช้กำลังในการแก้ไขปัญหา การยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย ธรรมาภิบาลหลักนิติธรรม และสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์และการพัฒนาอย่างยั่งยืนนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. อำนาจการต่อรองที่เพิ่มขึ้นของประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกอาเซียนในเวทีโลก เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและกติกายให้แก่อเซียน และให้ประเทศไทยสามารถโน้มน้าวให้ประเทศนอกภูมิภาคช่วยแก้ไขปัญหาระดับโลกที่กระทบความเป็นอยู่ของประชาชนอาเซียนรวมทั้งประชาชนไทยได้อย่างมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

2.2 ลู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

“ประชาคมอาเซียน” เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ ๆ ระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาค เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรืออาจกล่าวได้ว่า การเป็นประชาคมอาเซียนคือการทำให้ประเทศสมาชิกรวมเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” มีความแข็งแกร่งและมีภูมิทัศน์ที่ดี สมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงจัดตั้งประชาคมอาเซียนซึ่งถือเป็น การปรับปรุงและวางรากฐานของพัฒนาของอาเซียนครั้งใหญ่คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้อเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และความเสียหายที่อาจเกิดจากการไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะสาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐอินเดียได้ เพราะประเทศเหล่านี้ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด

ประชาคมอาเซียนถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม 2546 จากการที่ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord) เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน ภายในปี 2563 ต่อมาในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 12 ในเดือนมกราคม 2550 ที่เซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จเร็วขึ้นภายในปี 2558

ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยความร่วมมือ 3 ด้านซึ่งเปรียบเสมือนเสาหลักสามเสาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Political - Security Community - APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) เสาหลักแต่ละด้านมีวัตถุประสงค์ดังนี้

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community) อาเซียนมุ่งส่งเสริมความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง เพื่อเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และสามารถแก้ไขปัญหาและ

เอกความขัดแย้งโดยสันติวิธีไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนประเทศสมาชิกได้ร่วมจัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community Blueprint) โดยเน้น 3 ประการ คือ 1) การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะร่วมกันทำเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หลักการประชาธิปไตย การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การต่อต้านทุจริต การส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล เป็นต้น 2) ส่งเสริมความสงบสุข และรับผิดชอบร่วมกัน ในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมในทุกด้าน ครอบคลุมความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในรูปแบบเดิม ซึ่งหมายถึง มาตรการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจ และการระงับข้อพิพาทโดยสันติเพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุขและไม่มีความหวาดระแวง นอกจากนี้ ยังขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติยาเสพติด การค้ามนุษย์ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติ และภัยธรรมชาติ และ 3) การมีพลวัต และปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกกำหนดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบ ASEAN+3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ตลอดจนความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2558 โดยมีเป้าหมายอาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน และมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรีอาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ 1) การตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรีรวมทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ตลอดจนการส่งเสริมการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม โดยได้กำหนดเป้าหมายเวลาที่จะค่อย ๆ ลดหรือยกเลิกมาตรการที่มีไขว่ห้างสำหรับประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศภายในปี 2553 เปิดตลาดภาคบริการและเปิดเสรีการลงทุน ภายในปี 2558 และเปิดเสรีการลงทุนภายในปี 2553 2) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน) 3) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่างๆ เช่น ขั้วริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration- IAI) เป็นต้น เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก และ 4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่ายภายในภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community) อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเพื่อทำให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียว โดยมีความร่วมมือเฉพาะด้าน (functional cooperation) ภายใต้อาเซียนเชิงสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุมในหลายด้าน ได้แก่ เยาวชน การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สตรี แรงงาน การจัดการความยากจน สวัสดิการสังคมและการพัฒนาวัฒนธรรมและสารสนเทศ การพลเรือน การตรวจคนเข้าเมือง และกงสุล ยาเสพติด การจัดการภัยพิบัติ และสิทธิมนุษยชน โดยมีคณะทำงานอาเซียนรับผิดชอบการดำเนินงานความร่วมมือในแต่ละด้าน

อาเซียนได้ตั้งเป้าการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนในปี 2558 โดยมุ่งหวังในการเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทร และแบ่งปันประชากรอาเซียน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี และมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity)

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development) 2) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection) 3) สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights) 4) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability) 5) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity) 6) การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap) โดยมีกลไกการดำเนินงาน ได้แก่ การประชุมรายสาขา (Sectoral) ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials Meeting) และระดับรัฐมนตรี (Ministerial Meeting) คณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Council) รวมทั้งการประชุมคณะกรรมการด้านสังคมและวัฒนธรรม (Senior officials Committee for ASEAN Socio-Cultural Community) (กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2554)

จากนั้นในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่อินโดนีเซีย เมื่อ 7 ต.ค. 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community:AEC)
2. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Socio-Cultural Pillar)

เอกสารนี้ 3. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (Political and Security Pillar) อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำขวัญของอาเซียน คือ “One Vision, One Identity, One Community.” หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม

เดิมกำหนดเป้าหมายที่จะตั้งขึ้นในปี 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงกันเลื่อนกำหนดให้เร็วขึ้นเป็นปี 2558 และก้าวสำคัญต่อมาคือการจัดทำปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Charter) ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม ปี 2552 นับเป็นการยกระดับความร่วมมือของอาเซียนเข้าสู่มิติใหม่ในการสร้างประชาคม โดยมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งทางกฎหมายและมีองค์กรรองรับการดำเนินการเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี 2558 ทำให้ในปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนมีจำนวนรวม 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไน

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC)ภายในปี 2558 เป็นไปเพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ อย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้น ต่อมาในปี 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้าน ต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่างๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้า โดยในอนาคต AEC จะเป็นอาเซียน+3 โดยจะเพิ่มประเทศ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น เข้ามาอยู่ด้วย และต่อไปก็จะมีการเจรจา อาเซียน+6 จะมีประเทศ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และ อินเดีย ต่อไป (องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน, www.thai-aec.com)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงเป็นการจัดสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นตลาด และฐานผลิตเดียวที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ดังนั้นการรวมกลุ่มประเทศเปลี่ยนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน โดยจะมีการถ่ายเทแรงงานฝีมือเพื่อให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น แม้ว่าหลายคนจะยังไม่เคยทราบว่าอาชีพที่มีโอกาสเป็นที่สนใจเมื่อถึงเวลาที่จะเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร แต่อาชีพอิสระที่ได้มาตรฐานได้รับการรับรองสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศแถบอาเซียนได้ทันที ไม่มีการปิดกั้น ตามที่ได้ตกลงไว้ ก็คือ แพทย์ พยาบาล บัญชี สถาปนิก วิศวกร ช่างสำรวจ ทันตแพทย์ ซึ่งภาษาที่จำเป็นในการสื่อสารคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษา และผู้ที่ต้องการหางานทำจำเป็นต้องตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ต้องใช้องค์ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะต้องเรียนรู้ และมีทักษะในการใช้งานในภาษาอังกฤษ รู้ภาษาจีน รู้ประวัติศาสตร์ และรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งอาชีพที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเสนอข้อตกลงร่วมกัน คือ บุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่ควรตระหนัก และได้รับการกล่าวถึง คือ เรื่องของสมรรถนะ ความรู้ความสามารถ ในการบริการ การทำงานกับเพื่อนร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรับตัว ความยืดหยุ่นในการทำงาน บุคคลมีสมรรถนะคือบุคคลที่ทำงานเร็ว เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และพัฒนาสม่ำเสมอ เพราะฉะนั้นนักศึกษาและผู้ที่ต้องการหางานทำ จึงต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองเอาไว้ เมื่อเวลามาถึง เพราะหากความสามารถที่ตนเองมีเหนือกว่าคนอื่นซึ่งอยู่ในสายอาชีพเดียวกัน หนทางในการทำงานก็จะเปิดกว้างยิ่งขึ้น (อาชีพยอดฮิตในอาเซียน, เติลนิวิศออนไลน์ 18 มกราคม 2556)

ในช่วงเวลาทั้งในปัจจุบันและจากนี้ไปประชาชนจากทุประเทศในกลุ่ม AEC ต่างก็ได้เห็นถึงความพยายามที่จะผลักดันและสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็งเพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ทุกคนภายในประเทศควรจะตระหนักถึงการเกิด AEC และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเพื่อเปิดรับโอกาสอย่างเต็มที่ (นักศึกษาจบใหม่กับสิ่งที่เป็นไปใน AEC, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)

ความเข้าใจเจตนารมณ์ของ AEC Blueprint สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือโดยเสรีคือ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การค้าการลงทุนเสรี 4 ประการ ได้แก่ การค้าเสรี การบริการเสรี การลงทุนเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะต้องมีกฎ กติกา ที่ต้องปฏิบัติซึ่งทำให้มองไม่ชัดว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายใต้กรอบอาเซียนมีความได้เปรียบการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศที่เป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงทางการค้ากับประเทศอื่นๆ อีกเกือบทั่วโลก

บริบทการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกรอบของ AEC มี 2 ประเภท 1) การค้าบริการ (กรอบความตกลงการค้าบริการอาเซียน - ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) รวมทั้งการเคลื่อนย้ายตามธรรมชาติของการค้า/การลงทุน และ 2) การเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพตามข้อตกลงยอมรับร่วมกันด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ซึ่งการเคลื่อนย้ายแรงงานทั้งสองประเภทนี้มีแตกต่างกัน กล่าวคือ

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือตามการค้าบริการหรือ AFAS คือ การลด / ยกเลิกกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าบริการในอาเซียน ประกอบด้วย การค้าบริการ 4 ประเภท คือ 1) การขายบริการข้ามพรมแดน 2) บุคคลผู้ถือสัญชาติเดินทางไปให้บริการในต่างประเทศ 3) ผู้ให้บริการต่างชาติเข้ามาจัดตั้งธุรกิจให้บริการ และ 4) บุคลากรต่างชาติเดินทางไปให้บริการในต่างประเทศ ข้อจำกัดสำคัญของการค้าบริการคือ ไม่ใช้กับบุคคลต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเพื่อหางานทำ การขอสัญชาติ ถิ่นที่อยู่ หรือการจ้างงานที่เป็นการถาวร ดังนั้นในส่วนนี้เมื่อเข้าสู่ AEC แล้วนักธุรกิจยังต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศปลายทางทั้งกฎหมายเข้าเมืองและกฎหมายอื่นๆ และใช้ได้เฉพาะสาขาบริการเท่าที่ได้ตกลงกันเท่านั้น นอกจากนี้แท้จริงแล้ว การเคลื่อนย้ายแรงงานตาม AFAS ก็เหมือนกับความตกลงในด้านนี้ใน GATS และ WTO ที่มีสมาชิกทั่วโลกเพียงแต่ AFAS มีสาขาบริการที่ทำความตกลงแล้วไม่ต่ำกว่า 65 สาขา ในขณะที่ GATS และ WTO ยังไม่มีความคืบหน้า

ส่วนกรณีของ MRAs นั้นเป็นการอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพ โดยต้องเป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือและต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ใน MRAs นั้นของเจ้าไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาเซียนซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามใน MRAs ไปแล้ว 7 วิชาชีพ คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก นักสำรวจ และนักบัญชี และ 1 กลุ่มอาชีพคือการท่องเที่ยว แต่อุปสรรคของการเคลื่อนย้ายแรงงานกลุ่มนี้ คือ 1) ต้องขึ้นทะเบียนวิชาชีพ (รับรองคุณสมบัติวิชาชีพ อาจต้องมีการทดสอบตามมาตรฐานที่กำหนด) ในประเทศปลายทาง 2) ต้องได้รับใบอนุญาตทำงานจากประเทศที่เข้าไปทำงาน 3) ต้องปฏิบัติตามกฎ/ระเบียบของประเทศที่เข้าไปทำงาน ซึ่งในกรณีของไทยเราระบุว่าต้องมีประสบการณ์ กล่าวคือ ไม่ใช่ผู้จบการศึกษาใหม่ เช่น พยาบาลต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี แพทย์ต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี เป็นต้น

การแสวงหาโอกาสจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแนวทางของความต้องการแรงงานอยู่ที่ การวางแผนตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อลดความกดดันเรื่องการว่างงานและการว่างงานของแรงงานมีการศึกษา(แรงงานระดับสูง) สามารถทำได้ทั้ง ตามข้อตกลง ASAF และ MRAs โดยควรเน้นการส่งเสริมการส่งออกแรงงานระดับวิชาชีพ 8 สาขาตามเงื่อนไข MRAs ซึ่งสิ่งที่ควรเตรียมพร้อมคือ ศึกษาตลาดแรงงานวิชาชีพในประเทศปลายทางเพื่อกำหนดประเทศเป้าหมายและเป้าหมายเชิงปริมาณ ขณะเดียวกันในเชิงคุณภาพต้องศึกษาเงื่อนไขการจ้างงานแรงงานต่างประเทศของประเทศเป้าหมาย ทั้ง MRAs และคุณภาพทางวิชาชีพที่ต้องการ และแก้ไขจุดอ่อนของแรงงานไทย โดยเฉพาะในเรื่องภาษาอังกฤษ และไอที (IT) เพิ่มจุดแข็งของคนไทยโดยการอบรมโดยตรงและโดยอ้อมให้มีคุณลักษณะ (Attributes) ต่างๆ ที่ภาคธุรกิจต้องการ เช่น มีระเบียบวินัย มีมนุษยสัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม มีความทุ่มเทให้กับงาน เป็นต้น สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานตามข้อตกลง ASAF นั้น ก็อยู่ที่ต้องการขยายการค้าการลงทุนไปในประเทศอาเซียน เพื่ออาศัย ASAF เป็นพาหนะนำแรงงานระดับสูงของไทยออกสู่ตลาดอาเซียน

ดังเป็นที่ยอมรับกันในโลกรปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกภิวัตน์ ถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของสังคมโลกมากมาย อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเทคโนโลยีนั้น ภาคอุตสาหกรรมถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งปัจจุบันกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมเกือบจะทุกประเภทจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ในเรื่องการบริหารและจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องมีองค์ความรู้และทักษะในการบริหารจัดการอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถทำงานแบบผสมผสานระหว่างฝ่ายเทคนิคในด้านอุตสาหกรรมกับการบริหารจัดการ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยวิทยาลัยการบริหารและจัดการจึงได้ทำการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับปริญญาโท ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ความสามารถทั้งทางทฤษฎี และปฏิบัติ โดยเน้นให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาการบริหารจัดการขั้นสูง อันจะนำมาซึ่งการค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการบริหารจัดการทางด้านอุตสาหกรรม รวมทั้งการส่งเสริมและการสนับสนุนการทำงานวิจัย เพื่อรองรับการพัฒนาของประเทศสังคมอุตสาหกรรมที่สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นความคิดเห็นที่ผู้ทำวิจัยจะได้รับจากงานวิจัยชิ้นนี้ย่อมเป็นการสะท้อนถึงความคิดเห็นจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในแวดวงของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทางวิชาการควรจะได้รับทราบเพื่อปรับแนวทางให้สอดคล้องกับการศึกษา และแนวทางในการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องถ้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก่ผู้เรียน เพื่อการปรับตัว และสามารถรับรู้ในข้อเท็จจริงที่กำลังจะเกิดขึ้นในลักษณะสร้างสรรค์อันเป็นผลจากการที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ทั้งตัวนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนสังคมและประเทศชาติในที่สุดนั่นเอง ทั้งนี้ นักศึกษาในฐานะผู้ที่เป็ผลผลิตทางด้านวิชา และวิทยาการของความเจริญต่าง ๆ ย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องรีบเร่งเรียนรู้ถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในสิ่งที่ตนเองจะต้องเผชิญ และปรับตัว เสริมสร้างจนสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ตนเองจะต้องปฏิบัติในปัจจุบันและอนาคต

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธิดารัตน์ โชคสุชาติ (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็น 1 ใน 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน และมีเป้าหมาย คือ 1) ตลาดและฐานการผลิตร่วม 2) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน 3) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค 4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอาจส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งจะได้รับประโยชน์มากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับ การเตรียมความพร้อมอย่างดีของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการในภาคเอกชนที่คงต้องเร่งปรับตัวเพื่อสร้างขีดความสามารถ เช่น การเร่งพัฒนาตราสินค้า การใช้เทคโนโลยีใหม่ในการผลิต และการพัฒนาในด้านนวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของไทย ส่วนภาครัฐก็ควรทำความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเตรียมมาตรการป้องกันเพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นได้ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อรวรรณ สีสวานิช (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความรู้ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอาเซียน และการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ระดับชั้นปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 และ 3 ที่เรียนที่รังสิต จำนวน 63 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุโดยเฉลี่ย 20 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณะอยู่อย่างสม่ำเสมอ ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถตอบคำถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงาน และข้อตกลงที่อาเซียน ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียม สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในปี พ.ศ. 2558 ได้ถูกต้องนัก ค่าเฉลี่ยรวมของทักษะเกี่ยวกับการ ปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน คือ ด้านความ เปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้ และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพ เข้าประเทศ ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัว ให้เข้ากับ ความเปลี่ยนแปลงในอนาคต ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการ เปลี่ยนแปลงของสังคมในระดับอาเซียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลง เพื่อเตรียมตัวนักศึกษาอย่างชัดเจนและจริงจัง เพื่อนักศึกษาที่จะก้าวมาเป็นผู้นำของสังคมในอนาคตจะได้ มีความพร้อมรับเป็นผลดีและเป็นผลเสียที่จะเกิดขึ้น ได้อย่างเหมาะสม

นางพรนารี โสภานูตร (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนา สมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะในปัจจุบัน ของผู้ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร 2) ศึกษาสมรรถนะที่ต้องการ เมื่อประเทศไทย เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 3) นำเสนอแนวทางพัฒนาสมรรถนะ ให้พร้อม รองรับ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการทดสอบสอบถาม ผู้ ประกอบวิชาชีพ และผู้บริหารองค์กร จำนวน 530 ชุด อัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 46.79 2) สนทนา กลุ่มผู้ประกอบการ จำนวน 3 ท่าน 3) สัมภาษณ์คณาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิทางวิศวกรรมอุตสาหกรรม จำนวน 4 ท่าน

ผลการศึกษาประกอบด้วย 1) สมรรถนะในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเรียงลำดับจาก มากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านค่านิยม ด้านความรู้ และด้านทักษะ 2) ความต้องการสมรรถนะเมื่อประเทศไทย เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความต้องการสมรรถนะในระดับสูงทุกด้าน เรียงตามลำดับจากมากไป นาน้อย ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านค่านิยม และด้านทักษะ ทั้งนี้ช่องว่างสมรรถนะสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ทักษะภาษาต่างประเทศ หลักการตลาด การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การบูรณาการวิธีการทางวิศวกรรมอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์และการเงิน และการจัดการความเสี่ยง 3) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะตาม องค์ประกอบของกระบวนการการเรียนรู้ในผู้ใหญ่ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาสมรรถนะควร เริ่มต้นที่การอบรมให้ความรู้ในแนวทางปฏิบัติงานทั้ง เชิงเทคนิค และเชิงการบริหาร เพื่อให้บุคลากร เข้าใจตนเองและพัฒนาตนเองตามความต้องการ สิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้เกิดความพร้อมจะเกิดจากแรงจูงใจ ทั้ง ที่เป็นตัวเงินและความพอใจในงาน บรรยากาศควรเป็นบรรยากาศการทำงานจริง การวางแผน ควร เน้นการแลกเปลี่ยนกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวินิจฉัย ควรเน้นเปิดโอกาสให้ได้มีส่วนร่วมในการวินิจฉัย การกำหนดวัตถุประสงค์ควรให้สอดคล้องกันระหว่างเป้าหมายส่วนบุคคลและเป้าหมายองค์กร การ ออกแบบแผนการเรียนรู้ ควรเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการออกแบบ กิจกรรมการพัฒนาใช้ทั้งการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝึกอบรมในงาน การมอบหมายงานจริงให้ปฏิบัติ การประเมินผลควรประเมินทั้งผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย และประเมินพฤติกรรมระหว่างการพัฒนา

ข้อเสนอแนะ มีดังนี้ 1) ข้อเสนอแนะต่อองค์กร ได้แก่ องค์กรควรให้ข้อมูลว่า การพัฒนาสมรรถนะมีความจำเป็นต่อองค์กร และต่อความก้าวหน้าของพนักงานอย่างไร โดยคำนึงถึงแรงจูงใจที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล และเน้นการมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนา 2) ข้อเสนอแนะต่อนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ กระบวนการพัฒนาสมรรถนะควรมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา และเน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ทำงาน ทั้งนี้เพื่อลดแรงต่อต้าน นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ควรดำเนินกระบวนการการพัฒนาสมรรถนะโดยให้ผสมกลมกลืนไปกับกระบวนการทำงาน 3) ข้อเสนอแนะต่อผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ได้แก่ การเร่งรัดความรู้เฉพาะทางที่ตนเองมีความถนัดความสามารถทาง ภาษาอังกฤษประกอบการสร้างความสมดุลระหว่างความรู้เชิงเทคนิค ทักษะการบริหารงาน – การสื่อสารและทัศนคติให้สอดคล้องกับความต้องการในงาน และสภาพแวดล้อมขององค์กรที่อาจมีความหลากหลายของกำลังคนเพิ่มขึ้น จากการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 4) ข้อเสนอแนะต่อสถาบันการศึกษา สถาวิศวกร และหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ สถาบันการศึกษาควรมุ่งเน้นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งก่อให้เกิดค่านิยม ทัศนคติที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม และตอบสนองพลวัตทางสังคมของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยสถาวิศวกรควรส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง ผู้ประกอบวิชาชีพรุ่นใหม่ กับผู้ประกอบวิชาชีพที่ประสบความสำเร็จให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงประสบการณ์ แนวคิด และทัศนคติ ทั้ง ในประเทศและระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงแรงงาน หรือกระทรวงอุตสาหกรรม ควรยกระดับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบวิชาชีพให้ชัดเจน เช่น การจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมกัน 5) ข้อเสนอแนะต่อการศึกษารุ่นต่อไป ได้แก่ การศึกษารุ่นต่อไปควรเน้นเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรม โดยคำนึงถึงสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ระบุระดับความจำเป็นเร่งด่วนได้ รวมทั้งการนำผลการศึกษาไปใช้ศึกษาเปรียบเทียบผลการนำไปใช้ระหว่างกลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพคนไทย และผู้ประกอบวิชาชีพต่างชาติในประเทศไทยต่อไป

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อรับทราบถึงความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การกำหนดค่าตัวแปร
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาปีการศึกษา 2556 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 180 ราย โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมา 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.78 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามได้ถูกส่งไปให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม คำถามที่ใช้ในแบบสอบถามจะเป็นคำถามแบบปิด ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ตำราวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้านำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามดังกล่าวมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน และความรู้ด้าน AEC

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของริน ลิเคิร์ต (Rinses Likert) (พงวรรัตน์ ทวีรัตน์.2543:107-108) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น

มากที่สุด

มาก

ปานกลาง

น้อย

น้อยที่สุด

ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะค้นหาข้อมูลโดยจะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบคือ

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามไปยังประชากรที่ทำการวิจัยคือนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการ ค้นคว้า รวบรวม จากงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสารการสัมมนา สถิติในรายงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหาและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนา ปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศ กลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน และความรู้ด้าน AEC โดยนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage) ของตัวแปร

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

3.6.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวบรวมมาจากกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษา ได้แก่

3.6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 ในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ค่าจำนวนที่คำนวณ}}{\text{ค่าจำนวนทั้งหมด}} \times 100 \quad (3.2)$$

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สำหรับแบบสอบถามในตอนต้นที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (พวงรัตน์ ตรีรัตน์, 2543: 137-142)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.3)$$

เมื่อ $\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
 n หมายถึง จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ร่วมกับค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามตอนที่ 3 เพื่อแสดงถึงลักษณะการกระจายของคะแนน โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 143)

$$S.D = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.4)$$

เมื่อ	S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	หมายถึง	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง	จำนวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้สรุปถึงลักษณะของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน และความรู้ด้าน AEC มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.6.2.1 การวิเคราะห์โดยวิธี t-test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้น 2 กลุ่ม คือ เพศ ภูมิลำเนาปัจจุบัน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปประเทศในกลุ่มอาเซียน และความรู้ด้าน AEC (Independent t-test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540:162-163) โดยใช้ทดสอบสมมติฐานวิจัยดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ
2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ

$H_0 : \mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกัน

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ

กรณีที่ 1 เมื่อ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}} \quad (3.5)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{เมื่อ } S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \quad (3.6)$$

$$S_i^2 = \frac{\sum x_i^2 - \frac{(\sum x_i)^2}{n}}{n_i - 1} \quad (3.7)$$

กรณีที่ 2 เมื่อ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (3.8)$$

โดยมี

$$df, v = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}} \quad (3.9)$$

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ V หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า t มากกว่าค่า t ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 \neq \mu_2$ หรือ ค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ V แล้วแต่กรณี หรือถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

การที่จะเลือกใช้สูตรกรณีที่ 1 หรือ 2 นั้น จำเป็นต้องทดสอบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ หรือไม่ โดยทำการทดสอบโดยใช้ F-test ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

สมมติฐานสถิติ

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_1 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2} \text{ เมื่อ } S_1 > S_2, \quad df = (n_1 - 1), (n_2 - 1) \quad (3.10)$$

หรือ

$$F = \frac{S_2^2}{S_1^2} \text{ เมื่อ } S_2 > S_1, \quad df = (n_2 - 1), (n_1 - 1) \quad (3.11)$$

การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

3.6.2.2 การวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA (Analysis of variance) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Sample) คือ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ และการเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน แล้วทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้สูตร One-way ANOVA

ขั้นตอนการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA มีดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ
2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบโดยวิธี One-way ANOVA คือ

H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกัน

หรือ

$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$

$H_1 : \mu_i \neq \mu_j$, เมื่อ $i \neq j$

; $i, j = 1, 2, \dots, k$

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด 2535: 116)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad (3.12)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูตรสำหรับการวิเคราะห์ค่าต่างๆแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA

Source of Variation	Degree of freedom	Sum Square	Mean Square	F
Between Groups	$k - 1$	$SS_b = \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{n}$	$MS_b = \frac{SS_b}{k - 1}$	$F = \frac{MS_b}{MS_w}$
Within Group	$n - k$	$SS_w = SS_T - SS_b$	$MS_w = \frac{SS_w}{n - k}$	
Total	$n - 1$	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

- เมื่อ k คือ จำนวนกลุ่ม
 n คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด
 n_j คือ ขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ j
 T_j คือ ผลรวมของคะแนนทุกตัวในกลุ่มตัวอย่างที่ j
 T คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 x_{ij} คือ คะแนนแต่ละตัว

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ 3.1 $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ 3.1 $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

สำหรับการใช้สถิติทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.2 คือ

ตารางที่ 3.2 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1: นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 2: นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 3: นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 4: นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 5: นักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 6: นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 7: นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 8: นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 9: นักศึกษาที่มีอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลักต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 10: นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 11: นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 12: นักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 13: นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	t-test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยการแจกแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งหมดจำนวน 180 ราย โดยมีผู้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามกลับมา 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.78 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ครั้งนี้และผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ช่วยในการ วิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนา ปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศ กลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน และความรู้ด้าน AEC

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่ เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่ม อาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน และความรู้ด้าน AEC

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 167 ราย ซึ่งเพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือ กำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถ ทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน และความรู้ด้าน AEC ดังแสดงไว้ในตารางที่

4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม วิทยาลัยการบริหารและจัดการ แบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	80	47.90
หญิง	87	52.10
รวม	167	100.00
2. สถานภาพสมรส		
โสด	143	88.02
สมรส	20	11.98
รวม	167	100.00
3. อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	70	41.92
มากกว่า 25-30 ปี	50	29.94
มากกว่า 30-35 ปี	23	13.77
มากกว่า 40 ปี	24	14.37
รวม	167	100.00
4. สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่		
วิศวกรรม	57	34.13
วิทยาศาสตร์	43	25.75
บริหาร / จัดการ	46	27.54
อื่น ๆ	21	12.57
รวม	167	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
5. สถานภาพในการประกอบอาชีพ		
กำลังเรียนอยู่ / เรียนอย่างเดียวไม่ได้ทำงาน	29	17.37
ภาคเอกชน	118	70.66
ภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	11	6.59
ธุรกิจส่วนตัว	9	5.39
รวม	167	100.00
6. โปรแกรมที่กำลังเรียน		
แผน ก 1	16	9.58
แผน ก 2	128	76.65
ปริญญาตรีแบบก้าวหน้า	23	13.77
รวม	167	100.00
7. ภูมิลำเนาปัจจุบัน		
กรุงเทพและปริมณฑล	95	56.89
ต่างจังหวัด	72	43.11
รวม	167	100.00
8. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 20,000 บาท	56	33.53
มากกว่า 20,000-30,000 บาท	50	29.94
มากกว่า 30,000-40,000 บาท	27	16.17
มากกว่า 40,000-50,000 บาท	17	10.18
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	17	10.18
รวม	167	100.00
9. ระยะเวลาในการทำงาน		
ยังไม่เคยทำงาน	23	13.77
ไม่เกิน / ภายใน 5 ปี	81	48.50
มากกว่า 5-10 ปี	32	19.16
มากกว่า 10-20 ปี	26	15.57
มากกว่า 20 ปี	5	2.99
รวม	167	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
10. เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ		
ทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล	125	74.85
กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม	31	18.56
ทำงานในต่างประเทศ	11	6.59
รวม	167	100.00
11. อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก		
ทำงานในแวดวงอาชีพเดิม	61	36.53
เปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่	106	63.47
รวม	167	100.00
12. ความมุ่งมั่นที่จะใช้ความรู้จากหลักสูตรในการทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับงานอื่นๆ ที่ไม่ใช่งานหลัก		
ใช่	157	94.01
ไม่ใช่	1	0.60
ไม่ตอบ	9	5.39
รวม	167	100.00
13. การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน		
ไม่เคย	64	38.32
เคย	103	61.68
รวม	167	100.00
14. ความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่านโดยรวม		
ไม่ดี	34	20.36
ปานกลาง	120	71.86
ดี	13	7.78
รวม	167	100.00
15. วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
จากห้องเรียน	87	39.19
ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ	71	31.98
จากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา	64	28.83
รวม	222	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
16. การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน		
ไม่เตรียมเลย	6	3.59
น้อย	62	37.13
ปานกลาง	91	54.49
มาก	8	4.79
รวม	167	100.00
17. รูปแบบการเตรียมความพร้อม		
• ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	105	30.70
• ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ	102	29.82
• ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียน โดยเน้นความทันสมัยที่ทำให้สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี	46	13.45
• ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม	40	11.70
• ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม	25	7.31
• ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC	15	4.39
• ศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC	9	2.63
รวม	342	100.00
18. แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
• โทรทัศน์	151	24.55
• สื่อออนไลน์ / อินเทอร์เน็ต	124	20.16
• หนังสือพิมพ์ทั่วไป	72	11.71
• ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยผู้สอน	60	9.76
• วารสารและนิตยสารทั่วไป	51	8.29
• สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ	44	7.15
• จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน	41	6.67
• วิทยู	36	5.85
• ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา/ฝึกงานที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน	36	5.85
รวม	615	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
19. เนื้อหาข้อมูลที่ผู้ตอบคิดว่าตนเองต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงมากที่สุดเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC (เรียงลำดับจาก 1 ถึง 6)		
ภาษาในการสื่อสาร	126	75.45
วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา	22	13.17
กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ	8	4.79
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้	6	3.59
วัฒนธรรมประเพณี	3	1.80
บุคลิกและความเป็นผู้นำ	2	1.20
รวม	167	100.00
20. ความรู้ด้าน AEC		
ปานกลาง	122	73.05
มาก	45	29.95
รวม	167	100.00
21. ประเทศที่อยากไปทำงานด้วย		
สิงคโปร์	62	37.13
เวียดนาม	17	10.18
ญี่ปุ่น	14	8.38
มาเลเซีย	8	4.79
ลาว	8	4.79
พม่า	6	3.59
อเมริกา	6	3.59
อังกฤษ	5	2.99
กัมพูชา	5	2.99
เยอรมัน	4	2.40
ออสเตรเลีย	4	2.40
ฟิลิปปินส์	3	1.80
อินโดนีเซีย	3	1.80
นิวซีแลนด์	2	1.20
ไม่ตอบ	20	11.98
รวม	167	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 167 ราย ได้ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง มีจำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.10 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.90

สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพโสด มีจำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.02 และมีสถานภาพสมรส มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.98

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี มีจำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.92 รองลงมา คือ นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 25 - 30 ปี มีจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.94 และนักศึกษามีอายุมากกว่า 40 ปี มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.37 ส่วนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือนักศึกษามีอายุมากกว่า 30 - 35 ปี มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77

สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.13 รองลงมา คือ สาขาวิชาบริหาร/จัดการ มีจำนวน 46 คิดเป็นร้อยละ 27.54 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีจำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.75 และสาขาวิชาอื่น ๆ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.57

สถานภาพในการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีจำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.66 รองลงมา กำลังเรียนอยู่/เรียนอย่างเดียวไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.37 ประกอบธุรกิจในภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.39

โปรแกรมที่กำลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนในโปรแกรม แผน ก 2 มีจำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.65 รองลงมา คือ ปริญญาตรีแบบก้าวหน้า มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77 และ แผน ก 1 มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.58

ภูมิลำเนาปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล มีจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.89 และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด มีจำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.11

รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท มีจำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.53 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 - 30,000 บาท มีจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.94 มากกว่า 30,000 - 40,000 บาท

มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.17 และมากกว่า 40,000 - 50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.18

ระยะเวลาในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานไม่เกิน / ภายใน 5 ปี มีจำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมามีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 5 - 10 ปี มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.16 มากกว่า 10 - 20 ปี มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.57 ยังไม่เคยทำงาน มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77 และมากกว่า 20 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.99

เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.85 รองลงมา คือ กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.56 และทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59

อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีความต้องการเปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่หลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.47 รองลงมา คือ นักศึกษาที่ต้องการทำงานในแวดวงอาชีพเดิมหลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.53

ความมุ่งหวังที่จะใช้ความรู้จากหลักสูตรในการทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับงานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่งานหลัก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังมีจำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.01 รองลงมา คือ ไม่มีความมุ่งหวัง มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.60 และไม่ตอบ มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.39

การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.68 ที่เหลือ คือ ไม่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.32

ความสามารถทางภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง มีจำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.86 รองลงมา คือ ระดับไม่ดี มีจำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.36 และระดับดี มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.78

วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการศึกษาภาษาอังกฤษจากห้องเรียน มีจำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.19 รองลงมา คือ ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีจำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.98 และศึกษาจากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา มีจำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง มีจำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.49 รองลงมา คือ ระดับน้อย มีจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.13 ระดับมาก มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.79 และไม่เตรียมเลย มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59

รูปแบบการเตรียมความพร้อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการเตรียมความพร้อมด้วยการศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.70 รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ มีจำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.82 ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียน โดยเน้นความทันสมัยที่ทำให้สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี มีจำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.45 ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.70 ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม มีจำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.31 ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.39 และศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.63

แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC คือ โทรทัศน์ มีจำนวน 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.55 รองลงมา คือ สื่อออนไลน์ / อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.16 หนังสือพิมพ์ทั่วไป มีจำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.71 ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน มีจำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.76 วารสารและนิตยสารทั่วไป มีจำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.29 สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ มีจำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.15 จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 และวิทยุ รวมทั้งข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม / สัมมนา / ฝึกงาน ที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.85

เนื้อหาข้อมูลที่ผู้ตอบคิดว่าตนเองต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงมากที่สุด เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC (เรียงลำดับจาก 1 ถึง 6) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้พัฒนาปรับปรุงมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ ภาษาในการสื่อสาร มีจำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.45 ลำดับที่ 2 คือ วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา มีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.17 ลำดับที่ 3 คือ กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.79 ลำดับที่ 4 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59 ลำดับที่ 5 วัฒนธรรมประเพณี มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.80 และลำดับที่ 6 บุคลิกและความเป็นผู้นำ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20

ระดับความรู้ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับปานกลาง มีจำนวน 122 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.05 และระดับมาก มีจำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.95 โยชนด้านการค้าไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศที่อยากไปทำงานด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยากไปทำงานที่ สิงคโปร์ มีจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.13 รองลงมา คือ เวียดนาม มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.18 ญี่ปุ่น มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.38 มาเลเซีย และลาว มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.79 พม่า และอเมริกา มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59 อังกฤษ และกัมพูชา มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.99 เยอรมัน และออสเตรเลีย มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.40 ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.80 นิวซีแลนด์ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.20 ทั้งนี้มีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.98

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยได้ทำการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นซึ่งแสดงในตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะด้าน
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ					
ภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง	3.47	.883	ปานกลาง	17	1
ภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง	3.14	.981	ปานกลาง	23	2
ภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย	3.13	1.042	ปานกลาง	24	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะด้าน
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่างๆ ของภาครัฐ	3.05	1.097	ปานกลาง	25	4
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น	2.92	1.153	ปานกลาง	27	6
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ	2.95	1.140	ปานกลาง	26	5
รวม	3.11	.896	ปานกลาง	4	
ด้านภาคการศึกษา					
สถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง	3.64	.816	มาก	12	2
คณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี	3.75	.848	มาก	8	1
นักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ	3.39	.884	ปานกลาง	18	5
เครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและสร้างเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน	3.51	.775	มาก	16	4
หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่น ๆ ใน AEC	3.62	.826	มาก	13	3
รวม	3.58	.669	มาก	3	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้งานเฉพาะกรณีศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะด้าน
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน					
ภาคเอกชนควรต้องยอมรับผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ	4.05	.743	มาก	1	1
ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าภาคเอกชนของไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบทางลบ	3.66	.889	มาก	9	5
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานฝีมือหรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้	3.54	.855	มาก	15	7
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลงหรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป	3.35	.906	ปานกลาง	21	8
ภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง	3.58	.747	มาก	14	6
แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจในอนาคตส่วนใหญ่	3.85	.789	มาก	6	4
การค้าขายบริเวณชายแดนจะมีความคึกคักมากขึ้น	3.99	.685	มาก	3	3
จังหวัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC ของไทยจะได้รับการพัฒนาให้เจริญมากขึ้น	4.02	.649	มาก	2	2
รวม	3.76	.526	มาก	1	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะด้าน
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล					
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยมี มุมมองและทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่ เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกัน ในเชิงเท่าเทียมกัน	3.37	.927	ปานกลาง	20	7
การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็น เครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกัน จะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก	3.66	.949	มาก	9	4
การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่ม ประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำ ความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้น ได้ในเวลาไม่นานนัก	3.28	1.017	ปานกลาง	22	8
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับ ความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของ ประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น	3.39	.950	ปานกลาง	18	6
ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความ เป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก	3.65	.783	มาก	11	5
ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะ เดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส	3.99	.772	มาก	3	1
ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางเข้าไปทำงาน และประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ใน กลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.81	.956	มาก	7	3
ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วม ค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทาง การค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจ ในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.99	.807	มาก	3	1
รวม	3.64	.609	มาก	2	
รวมทุกด้าน	3.52	.540	มาก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในเชิงประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีค่าเท่ากับ 3.52 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นในระดับมาก โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.540 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 คิดว่าภาคเอกชนควรต้องยอมรับผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.743

ลำดับที่ 2 คิดว่าจังหวัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC ของไทยจะได้รับการพัฒนาให้เจริญมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.02 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.649

ลำดับที่ 3 มีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันอยู่ 3 หัวข้อ คือ คิดว่าการค้าขายบริเวณชายแดนจะมีความคึกคักมากขึ้น รู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส และรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.99 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.685 0.772 และ 0.807 ตามลำดับ

ลำดับที่ 6 คิดว่าแนวทางที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและสู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.85 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.789

ลำดับที่ 7 คิดว่ารู้สึกสนใจที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.81 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.956

ลำดับที่ 8 คิดว่าคณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.75 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่

ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.848

ลำดับที่ 9 มีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันอยู่ 2 หัวข้อ คือ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าภาคเอกชนของไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบทางลบ และการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.889 และ 0.949 ตามลำดับ

ลำดับที่ 11 คิดว่ามีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.65 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.783

ลำดับที่ 12 คิดว่าสถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.64 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.816

ลำดับที่ 13 คิดว่าหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่น ๆ ใน AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.62 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.826

ลำดับที่ 14 คิดว่าภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.58 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.747

ลำดับที่ 15 คิดว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานฝีมือ หรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.54 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.855

ลำดับที่ 16 คิดว่าเครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและการส่งเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท่ากับ 3.51 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.775

ลำดับที่ 17 คิดว่าภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.47 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.883

ลำดับที่ 18 มีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันอยู่ 2 หัวข้อ คือ คิดว่านักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้ อย่างมีคุณภาพ และคิดว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจ และค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศ และวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.39 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.884 และ 0.950 ตามลำดับ

ลำดับที่ 20 คิดว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.37 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.927

ลำดับที่ 21 คิดว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลง หรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.906

ลำดับที่ 22 คิดว่าการสื่อสาร โดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.28 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.017

ลำดับที่ 23 คิดว่าภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.14 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.981

ลำดับที่ 24 คิดว่าภาครัฐมีการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมี

ค่าเท่ากับ 3.13 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.042

ลำดับที่ 25 คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.097

ลำดับที่ 26 คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.95 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.140

ลำดับที่ 27 คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.153

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน และความรู้ด้าน AEC

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐาน โดยสมมติฐานที่ 1, 6, 9, 10 และ 13 สถิติที่ใช้คือ t-test ซึ่งเป็นการทดสอบความแปรปรวนระหว่างประชากร 2 กลุ่ม โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเพศ		P-Value
	ชาย (n=80)	หญิง (n=87)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.13	3.08	.725
ด้านภาคการศึกษา	3.53	3.63	.336
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.78	3.74	.590
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.62	3.67	.612
โดยรวมทุกด้าน	3.52	3.53	.871

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามอายุ				P-Value
	≤ 25 (n=70)	25-30 (n=50)	30-35 (n=23)	> 35 (n=24)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.20	3.10	3.00	2.95	.609
ด้านภาคการศึกษา	3.67	3.52	3.50	3.53	.515
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.86	3.74	3.53	3.70	.057
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.74	3.59	3.51	3.58	.294
โดยรวมทุกด้าน	3.62	3.49	3.39	3.44	.202

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่				P-Value
	วิสวะ (n=57)	วิทย์ (n=43)	บริหาร (n=46)	อื่น ๆ (n=21)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.08	3.26	2.99	3.13	.559
ด้านภาคการศึกษา	3.58	3.60	3.60	3.50	.934
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.75	3.74	3.74	3.85	.877
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.55	3.62	3.76	3.67	.399
โดยรวมทุกด้าน	3.49	3.56	3.52	3.54	.944

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกันมีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามสถานภาพในการประกอบอาชีพ

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตาม สถานภาพในการประกอบอาชีพ				P-Value
	เรียนอยู่ (n=29)	เอกชน (n=118)	รัฐบาล (n=11)	ธุรกิจ ส่วนตัว (n=9)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.04	3.11	3.26	3.15	.923
ด้านภาคการศึกษา	3.55	3.59	3.67	3.47	.910
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาค ธุรกิจเอกชน	3.80	3.75	3.84	3.56	.625
ด้านการยอมรับและมุมมองทาง วัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.73	3.66	3.40	3.38	.233
โดยรวมทุกด้าน	3.53	3.53	3.54	3.39	.897

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามสถานภาพในการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามโปรแกรมที่กำลังเรียน

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามโปรแกรมที่กำลังเรียน			P-Value
	ก 1 (n=16)	ก 2 (n=128)	4+1 (n=23)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	2.91	3.14	3.09	.623
ด้านภาคการศึกษา	3.48	3.59	3.61	.793
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.75	3.73	3.90	.388
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.61	3.62	3.78	.494
โดยรวมทุกด้าน	3.44	3.52	3.59	.666

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามโปรแกรมที่กำลังเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตาม ภูมิลำเนาปัจจุบัน		P-Value
	กรุงเทพฯ และ ปริมณฑล (n=95)	ต่างจังหวัด (n=72)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.08	3.15	.614
ด้านภาคการศึกษา	3.55	3.63	.466
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.76	3.76	.996
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.65	3.63	.875
โดยรวมทุกด้าน	3.51	3.54	.687

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความคิดเห็นของ นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน					P-Value
	< 20,000 (n=56)	20,000- 30,000 (n=50)	> 30,000- 40,000 (n=27)	> 40,000- 50,000 (n=17)	> 50,000 (n=17)	
ด้านนโยบายและ มาตรการของภาครัฐ	3.14	3.28	2.91	2.72	3.19	.159
ด้านภาคการศึกษา	3.61	3.65	3.61	3.24	3.61	.268
ด้านการยอมรับและการ ปรับตัวของภาคธุรกิจ เอกชน	3.90	3.72	3.58	3.60	3.82	.053
ด้านการยอมรับและ มุมมองทางวัฒนธรรม ส่วนบุคคล	3.75	3.63	3.60	3.43	3.61	.414
โดยรวมทุกด้าน	3.60	3.57	3.43	3.25	3.56	.140

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน				P-Value
	ไม่เคยทำ (n=23)	≤ 5 ปี (n=81)	> 5-10 ปี (n=32)	> 10 ปี (n=31)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.02	3.23	3.14	2.81	.155
ด้านภาคการศึกษา	3.67	3.60	3.59	3.46	.677
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.88	3.82	3.69	3.58	.107
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.73	3.71	3.53	3.52	.310
โดยรวมทุกด้าน	3.57	3.59	3.49	3.34	.173

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 นักศึกษาที่มีอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลักต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตาม อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก		P-Value
	แหวดวงเดิม (n=61)	แหวดวงใหม่ (n=106)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.02	3.16	.349
ด้านภาคการศึกษา	3.54	3.61	.549
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจ เอกชน	3.73	3.77	.587
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วน บุคคล	3.58	3.68	.334
โดยรวมทุกด้าน	3.47	3.55	.328

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก พบว่า นักศึกษาที่มีอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลักต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลักต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามการเคยไป ในประเทศกลุ่มอาเซียน		P-Value
	เคย (n=64)	ไม่เคย (n=103)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.20	3.05	.321
ด้านภาคการศึกษา	3.69	3.51	.098
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.80	3.73	.396
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.74	3.58	.101
โดยรวมทุกด้าน	3.61	3.47	.111

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่า นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตาม ระดับความสามารถ ทางภาษาอังกฤษ			P-Value
	ไม่ดี (n=34)	ปานกลาง (n=120)	ดี (n=13)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	2.99	3.13	3.17	.690
ด้านภาคการศึกษา	3.34	3.62	3.83	.030*
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.60	3.79	3.84	.130
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.62	3.65	3.65	.975
โดยรวมทุกด้าน	3.39	3.55	3.62	.232

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	ระดับกลุ่ม	1	2	3
ด้านภาคการศึกษา	ไม่ดี	3.34	1	-	.025*	.022*
	ปานกลาง	3.62	2	-	-	.286
	ดี	3.83	3	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันมีระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญภายในกลุ่ม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีมีระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีมีระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 12 นักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามระดับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน				P-Value
	มาก (n=8)	ปานกลาง (n=91)	น้อย (n=62)	ไม่เตรียม (n=6)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.65	3.23	2.89	2.72	.024*
ด้านภาคการศึกษา	4.12	3.66	3.45	3.10	.006**
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.86	3.84	3.64	3.52	.074
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	4.14	3.73	3.48	3.35	.003**
โดยรวมทุกด้าน	3.94	3.62	3.36	3.17	.001**

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ระดับการเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	มาก	3.65	1	-	.204	.024*	.053
	ปานกลาง	3.23	2	-	-	.020*	.170
	น้อย	2.89	3	-	-	-	.651
	ไม่เตรียม	2.72	4	-	-	-	-
ด้านภาคการศึกษา	มาก	4.12	1	-	.054	.006**	.004**
	ปานกลาง	3.66	2	-	-	.047*	.043*
	น้อย	3.45	3	-	-	-	.216
	ไม่เตรียม	3.10	4	-	-	-	-
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	มาก	3.86	1	-	.061	.003**	.015*
	ปานกลาง	3.84	2	-	-	.009**	.132
	น้อย	3.64	3	-	-	-	.630
	ไม่เตรียม	3.52	4	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	มาก	3.94	1	-	.090	.003**	.007**
	ปานกลาง	3.62	2	-	-	.004**	.045*
	น้อย	3.36	3	-	-	-	.395
	ไม่เตรียม	3.17	4	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ นักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมากกับนักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมในระดับน้อยมีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับน้อยมีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านภาคการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมากกว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับน้อยและนักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานระดับไม่เตรียมเลย มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลางกับนักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับน้อย และนักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานระดับไม่เตรียมเลย มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมากกว่านักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับน้อยและนักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับไม่เตรียมเลย มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมากกว่า นักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับน้อยและนักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับไม่เตรียมเลย มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลางกับนักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับน้อยและนักศึกษที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับไม่เตรียมเลย มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 13 นักศึกษาที่มีระดับความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามความรู้ด้าน AEC

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตาม ความรู้ด้าน AEC		P-Value
	ปานกลาง (n=122)	มาก (n=45)	
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.12	3.08	.974
ด้านภาคการศึกษา	3.58	3.58	.998
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.74	3.81	.468
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.64	3.66	.864
โดยรวมทุกด้าน	3.52	3.53	.907

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามความรู้ด้าน AEC พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 2 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจำแนกนักศึกษาตาม เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานและความรู้ด้าน AEC เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ สถานภาพสมรส อายุ สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ สถานภาพในการประกอบอาชีพ โปรแกรมที่กำลังเรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ อนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก ความมุ่งหวังที่จะใช้ความรู้จากหลักสูตรในการทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับงานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่งานหลัก การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เนื้อหาข้อมูลที่ต้องพัฒนาปรับปรุงมากที่สุด เรียงลำดับจาก 1 ถึง 6 และความรู้ด้าน AEC

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 167 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง มีจำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.10 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.90
2. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพสมรส โสด มีจำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.02 และมีสถานภาพสมรส มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.98
3. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี มีจำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.92 รองลงมา คือ นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 25 - 30 ปี มีจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.94 และนักศึกษามีอายุมากกว่า 40 ปี มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.37 ส่วนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 30 - 35 ปี มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77
4. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่สาขาวิชา วิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.13 รองลงมา คือ สาขาวิชาบริหาร/จัดการ มีจำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.54 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีจำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.75 และสาขาวิชาอื่นๆ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.57
5. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีจำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.66 รองลงมา กำลังเรียนอยู่/เรียนอย่างเดียวไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.37 ประกอบธุรกิจ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.39
6. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนในโปรแกรม แผน ก 2 มีจำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.65 รองลงมา คือ ปริญญาตรีแบบกึ่งวัน มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77 และ แผน ก 1 มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.58
7. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล มีจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.89 และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด มีจำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท มีจำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.53 รองลงมาได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 - 30,000 บาท มีจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.94 มากกว่า 30,000 - 40,000 บาท มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.17 และมากกว่า 40,000 - 50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.18

9. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานไม่เกิน / ภายใน 5 ปี มีจำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมามีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 5 - 10 ปี มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.16 มากกว่า 10 - 20 ปี มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.57 ยังไม่เคยทำงาน มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77 และมากกว่า 20 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.99

10. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.85 รองลงมา คือ กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.56 และทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59

11. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีความต้องการเปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่หลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.47 รองลงมา คือ นักศึกษาที่ต้องการทำงานในแวดวงอาชีพเดิมหลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.53

12. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความมุ่งมั่นมีจำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.01 รองลงมา คือ ไม่มีความมุ่งมั่น มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.60 และไม่ตอบ มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.39

13. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.68 ที่เหลือ คือ ไม่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.32

14. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง มีจำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.86 รองลงมา คือ ระดับไม่ดี มีจำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.36 และระดับดี มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.78

15. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการศึกษาภาษาอังกฤษจากห้องเรียน มีจำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.19 รองลงมา คือ ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีจำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.98 และศึกษาจากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา มีจำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.83

16. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง มีจำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.49 รองลงมา คือ ระดับน้อย มีจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.13 ระดับมาก มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.79 และไม่เตรียมเลย มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการเตรียมความพร้อมด้วยการศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.70 รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ มีจำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.82 ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียนโดยเน้นความทันสมัยที่ทำให้สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี มีจำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.45 ศึกษาวิทยากรความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.70 ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม มีจำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.31 ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.39 และศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.63

18. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC คือ โทรทัศน์ มีจำนวน 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.55 รองลงมา คือ สื่อออนไลน์ / อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.16 หนังสือพิมพ์ทั่วไป มีจำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.71 ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน มีจำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.76 วารสารและนิตยสารทั่วไป มีจำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.29 สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ มีจำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.15 จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 และวิทยุ รวมทั้งข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม / สัมมนา / ฝึกงาน ที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.85

19. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาปรับปรุงตนเองมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ ภาษาในการสื่อสาร มีจำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.45 ลำดับที่ 2 คือ วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา มีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.17 ลำดับที่ 3 คือ กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.79 ลำดับที่ 4 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59 ลำดับที่ 5 วัฒนธรรมประเพณี มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.80 และลำดับที่ 6 บุคลิกและความเป็นผู้นำ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20

20. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับปานกลาง มีจำนวน 122 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.05 และระดับมาก มีจำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.95

21. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยากไปทำงานที่ สิงคโปร์ มีจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.13 รองลงมา คือ เวียดนาม มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.18 ญี่ปุ่น มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.38 มาเลเซีย และลาว มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.79 พม่า และอเมริกา มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59 อังกฤษ และกัมพูชา มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.99 เยอรมัน และออสเตรเลีย มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.40 ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.80 นิวซีแลนด์ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.20 ทั้งนี้มีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ

11.98 เอกสารที่ส่งจนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ในภาพรวมของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบในแต่ละข้อนั้นจะเห็นได้ว่านักศึกษามีระดับความคิดเห็นในระดับมาก

5.1.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากผลการศึกษานี้ทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 13 สมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานหลักที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 3 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 4 นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีสถานภาพในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 5 นักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีโปรแกรมที่กำลังเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานหลักที่ 6 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่ากัน

สมมติฐานหลักที่ 7 นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่ากัน

สมมติฐานหลักที่ 8 นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่ากัน

สมมติฐานหลักที่ 9 นักศึกษาที่มีอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลักต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่ากัน

สมมติฐานหลักที่ 10 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่ากัน

สมมติฐานหลักที่ 11 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่ากัน

สมมติฐานหลักที่ 12 นักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานหลักที่ 13 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การวิจัยเรื่องความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งโดยภาพรวมและแต่ละด้าน ทุกด้าน รวมทั้งแต่ละข้อ ทุกข้อ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความคิดเห็นในด้านบวกด้วยมีความเห็นที่สอดคล้องร่วมกันว่า ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ โดยมีลำดับที่ของความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในแต่ละด้านแตกต่างกัน ดังสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตามลำดับที่

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่ ทั้งหมด
ภาคเอกชนควรต้องยอมรับผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ	4.05	.743	มาก	1
จังหวัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC ของไทยจะได้รับการพัฒนาให้เจริญมากขึ้น	4.02	.649	มาก	2
การค้าขายบริเวณชายแดนจะมีความคึกคักมากขึ้น	3.99	.685	มาก	3
ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส	3.99	.772	มาก	3
ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.99	.807	มาก	3
แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและลู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่	3.85	.789	มาก	6
ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.81	.956	มาก	7
คณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี	3.75	.848	มาก	8
ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าภาคเอกชนของประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบทางลบ	3.66	.889	มาก	9
การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก	3.66	.949	มาก	9
ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก	3.65	.783	มาก	11
สถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง	3.64	.816	มาก	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่ ทั้งหมด
หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่น ๆ ใน AEC	3.62	.826	มาก	13
ภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง	3.58	.747	มาก	14
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานฝีมือหรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้	3.54	.855	มาก	15
เครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและสร้างเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน	3.51	.775	มาก	16
ภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง	3.47	.883	ปานกลาง	17
นักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ	3.39	.884	ปานกลาง	18
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น	3.39	.950	ปานกลาง	18
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน	3.37	.927	ปานกลาง	20
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลงหรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป	3.35	.906	ปานกลาง	21
การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก	3.28	1.017	ปานกลาง	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่ ทั้งหมด
ภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง	3.14	.981	ปานกลาง	23
ภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่าง ชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจ ได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย	3.13	1.042	ปานกลาง	24
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและ ป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ	3.05	1.097	ปานกลาง	25
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหา แรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ	2.95	1.140	ปานกลาง	26
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหา อาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น	2.92	1.153	ปานกลาง	27

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังตารางที่ 5.1 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ "เห็นว่าภาคเอกชนควรต้องยอมรับผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ" เป็นข้อความลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ขณะที่ "เห็นว่าจังหวัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC ของไทยจะได้รับการพัฒนาให้เจริญมากขึ้น" เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 "เห็นว่าการค้าขายบริเวณชายแดนจะมีความคึกคักมากขึ้น" "รู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส" และ "รู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส" เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 "เห็นว่าแนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจในอนาคตส่วนใหญ่" เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 "รู้สึกสนใจที่จะเดินทางไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส" เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 "เห็นว่าคณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี" เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 "เห็นว่าผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าภาคเอกชนของไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบทางลบ" "เห็นว่าการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก" เป็นลำดับที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 "รู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก" เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 "เห็นว่าสถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง" เป็นลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 "เห็นว่าหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่น ๆ ใน AEC" เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 "เห็นว่าภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง" เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 "เห็นว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานฝีมือหรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้" เป็นลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 "เห็นว่าเครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และแบ่งปันกัน" เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 "เห็นว่าภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่อง" เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 "เห็นว่านักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ" และ "เห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น" ลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 "เห็นว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประชาชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน" เป็นลำดับที่ 20 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 "เห็นว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลง หรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป" เป็นลำดับที่ 21 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 "การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก" เป็นลำดับที่ 22 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 "เห็นว่าภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง" เป็นลำดับที่ 23 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 "เห็นว่าภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย" เป็นลำดับที่ 24 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 "เห็นว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่างๆ ของภาครัฐ" เป็นลำดับที่ 25 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 "เห็นว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ" เป็นลำดับที่ 26 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และ "เห็นว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น" เป็นลำดับที่ 27 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละข้อของความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังที่ได้สรุปไว้ข้างต้น ในตารางที่ 5.1 จะพบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามกลับมีความเห็นว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปยังเว็บไซต์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากขึ้น คือลำดับที่ 27 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และมีความคาดหวังน้อย ในลำดับต่อมาคือ ลำดับที่ 26 ในเรื่องที่ว่าเห็นว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 นอกจากนี้ นักศึกษายังมีระดับของความคาดหวังน้อยในลำดับต่อมา คือลำดับที่ 25 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ในเรื่องที่ว่าเห็นว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ และนักศึกษามีระดับของความคาดหวังน้อยในลำดับที่ 24 ด้วยค่าเฉลี่ย 3.13 ด้วยเรื่องที่ว่าเห็นว่าภาครัฐมีการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
การยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.76	.526	มาก	1
การยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.52	.540	มาก	3
การศึกษา	3.58	.669	มาก	2
นโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.11	.896	ปานกลาง	4

จากตารางที่ 5.2 ผลการศึกษาชี้ชัดว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในลักษณะที่มีผลทางด้านบวกให้กับด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชนเป็นอันดับด้านที่หนึ่ง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.76 ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผลการศึกษานี้สะท้อนได้อย่างชัดเจนถึงความคิดเห็นทางด้านบวก กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นกับภาคธุรกิจเอกชน ในขณะเดียวกันก็เห็นด้วยเป็นอย่างมากว่าภาคธุรกิจเอกชนจะต้องยอมรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นไม่ว่าเป็นไปในรูปแบบใด ขณะเดียวกันพวกเขาก็มีความเชื่อมั่นว่าผลกระทบดังกล่าว กลุ่มภาคธุรกิจเอกชนก็ยังเป็นฝ่ายได้รับผลประโยชน์ในด้านบวกมากกว่าด้านลบ ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ย และลำดับที่ที่อยู่ในลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ย 3.66 โดยพวกเขามีความมั่นใจว่าภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูงในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ย 3.58 ลำดับที่ 14 ทั้งนี้ประเด็นของความคิดเห็นในเรื่องของการค้าขายบริเวณชายแดนจะมีความคึกคัก ตื่นตัวมากขึ้น รวมทั้งจังหวัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม อันเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC ของประเทศไทยก็ได้รับมุมมองทางบวกว่าจะมีการพัฒนาให้เจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น ซึ่งประเด็นทั้งสองดังกล่าวได้รับการยืนยันจากผลการศึกษาที่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมาก และอยู่ในลำดับการจัดอันดับที่ 3 และ 2 ด้วยคะแนนค่าเฉลี่ย ๓.99 และ 4.02 ตามลำดับ

ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ ผลการศึกษาได้พบว่า ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคลเป็นด้านที่สองที่มีคะแนนค่าเฉลี่ย 3.52 และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยประเด็นที่น่าสนใจในด้านนี้ ก็คือ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกยินดี และกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส และยังรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาสเช่นกัน ซึ่งทั้งสองประเด็นนี้อยู่ในลำดับของความคิดเห็นในอันดับที่ 3 ทั้งสองประเด็น นอกจากนี้ยังมีกรยืนยันแนวคิดด้านบวกของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นอีกด้วยว่ามีความสนใจที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ซึ่งเป็นแนวคิดที่ได้รับการตอบรับในลำดับที่ 7 ด้วยระดับความคิดเห็นในระดับมาก ดังนั้นจากการพิจารณาด้วยผลการศึกษาที่พบดังกล่าวข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองที่เป็นบวกโดยเฉพาะในด้านการยอมรับทางวัฒนธรรมในส่วนบุคคล ซึ่งน่าที่จะเป็นผลดีต่อการที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ AEC

อย่างไรก็ตาม ในด้านเดียวกันนี้ มีข้อสังเกตอยู่ประการหนึ่ง คือ ผู้ตอบแบบสอบถามกลับมีความเห็นในข้อความที่ว่า “ประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประเทศชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน” และ “ให้ความสนใจ ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศ และวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น” อยู่ในลำดับปานกลางทั้ง 2 ประเด็น ด้วยคะแนนค่าเฉลี่ย 3.37 และอยู่ในลำดับที่ 20 ขณะที่อีกประเด็นต่อมา ก็มีคะแนนค่าเฉลี่ยเพียง 3.39 และมีลำดับที่ 18 ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่หน่วยงานภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างทัศนคติทางบวกด้านวัฒนธรรมที่แตกต่าง หลากหลายของกลุ่มประเทศ AEC สมควรจะได้ นำเอาไปพิจารณาหาแนวทางในการเสริมสร้าง ประชาสัมพันธ์ และนำเสนอข้อมูลที่เป็นบวก โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงให้กับประชาชนคนไทยให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อความราบรื่นและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวร่วมกันของประชาชนทุกชาติในกลุ่มประเทศ AEC ทุกประเทศในอนาคต

ส่วนด้านภาคการศึกษานั้น ผลการศึกษาพบว่า เป็นด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นร่วมกันในทางบวกด้วยคะแนนระดับมาก เป็นอันดับ 3 มีคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.58 ทั้งนี้คณาจารย์เป็นกลุ่มบุคคลที่ยังได้รับการเชื่อถือว่ามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่ม AEC เป็นอย่างดี โดยอยู่ในลำดับที่ 8 ด้วยระดับความคิดเห็นด้วยในระดับที่มาก

อย่างไรก็ตามข้อความที่ว่า “นักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ ความสามารถ และสมรรถภาพในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ” ก็ได้ถูกสะท้อนว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความไม่แน่ใจถึงศักยภาพของผู้เรียนในสถาบันการศึกษาของไทย เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศใน AEC โดยพิจารณาได้จากข้อความดังกล่าวเป็นข้อเดียวในด้านภาคการศึกษาที่อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางด้วยลำดับที่ 18 และมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.39 นอกจากนี้ผู้ตอบยังมีความต้องการเห็นภาคการศึกษาทั้งระบบของประเทศไทยมีความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการ

เมื่อสำรวจเป็นเอกสารที่ส่งมอบให้บัณฑิตวิทยาลัย เพื่อใช้ในการศึกษาหาข้อมูล เมื่อผู้เขียนได้เห็นไปใช้ประโยชน์ในการวิจัย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะในกลุ่ม AEC ดังจะเห็นได้จากประเด็นดังกล่าวปรากฏอยู่ในผลการศึกษาว่า เป็นระดับความคิดเห็นในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.62 และอยู่ในลำดับที่ 13 ซึ่งประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยมีความเห็นว่าระบบการศึกษาของประเทศไทยยังด้อยประสิทธิภาพกว่าประเทศเพื่อนบ้านอยู่มากในหลายประการ ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาของหลาย ๆ สำนักที่ได้ออกมาแสดงถึงความกังวลต่ออันดับ และศักยภาพของการศึกษาไทยที่กำลังเป็นอยู่ว่า มีแนวโน้มที่ตกต่ำลง และยังไม่มีความชัดเจนถึงการปรับปรุง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรมที่จริงจังเพียงพอ ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นที่สอดคล้องกับผลการศึกษาที่รายงาน และนำเสนอข้อมูลเหล่านั้นด้วยความห่วงใย ถึงคุณภาพการศึกษาไทย ที่นอกเหนือจากประเทศไทยจะต้องปรับระดับประคองให้ศักยภาพทางการศึกษาไม่ตกต่ำลงไปกว่าเดิมแล้ว ยังควรจะต้องเร่งหาแนวทางในการพัฒนาอย่างรุนแรงด้วยรูปแบบของการก้าวกระโดดที่รวดเร็วด้วย มิฉะนั้นแล้วหากยังคงเป็นเช่นนี้อยู่ ประเทศไทยจะมีปัญหาทางการศึกษามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องก้าวเข้าสู่ AEC อย่างเต็มตัวในปีหน้า (2558) และจะส่งผลกระทบต่อयोगในทางลบอย่างมากต่อศักยภาพการแข่งขันด้านอื่น ๆ ของประเทศไทย ในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในส่วนของด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ ซึ่งเป็นด้านที่พบว่า เป็นด้านเดียวที่มีระดับความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.11 และเป็นลำดับสุดท้าย คือ ลำดับที่ 4 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 5.2 (เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่าทุกข้อของด้านนี้ล้วนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น โดย 5 ข้อของคะแนนความคิดเห็นที่ได้คะแนนในระดับน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับข้อคำถามที่มีทั้งหมดที่มีในแบบสอบถามก็ปรากฏว่าล้วนอยู่ในด้านนี้ทั้งสิ้น) ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความไม่เชื่อมั่นในการทำงานของภาครัฐ ทั้งนี้แนวทางที่ภาครัฐสามารถดำเนินการได้นอกเหนือจากการเพิ่มเติม และปรับปรุงนโยบาย ตลอดจนมาตรการที่จะต้องพิจารณาและเร่งรัด เพื่อมองหาแนวทางดังกล่าวอย่างเร่งด่วนแล้ว การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผลดี ผลเสีย รวมทั้งการปรับตัวของทุกภาคส่วน เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC นั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบกระทำเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และความรู้เหล่านั้น โดยเร็วสู่ประชาชนและสาธารณะ ด้วยการผ่านช่องทางของสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและว่องไว

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาประกอบข้อมูลจากตารางที่ 4.1 ในข้อที่ 18 จะเห็นได้ว่า ภาครัฐสามารถใช้สื่อได้จากหลายช่องทางเพื่อการประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเน้นหนักในช่องทางที่เป็นช่องทางหลัก นั่นคือ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ทั่วไป (เป็นไปตามผลการศึกษาวิจัยชิ้นนี้ นั่นคือ ร้อยละ 24.55, 20.16, และ 11.71 ตามลำดับ) นอกจากนี้ ผู้สอนของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ก็สามารถมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ สนับสนุนที่ดีได้ด้วย ซึ่งข้อมูลจากตารางที่ 4.1 จะเห็นได้ว่า ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน ก็เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ที่สำคัญ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุว่าตนเองได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากแหล่งนี้ในอันดับที่ 4 และด้วยจำนวนร้อยละ 11.71 ทำให้เห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลก่อนหน้านี้ที่ระบุว่า “ผู้ตอบมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของความรอบรู้ที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ AEC เป็นอย่างดี” อีกทั้งการให้ข้อมูลกับนักศึกษาย่อมสามารถส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวไปยังบุคคลในครอบครัวได้ในที่สุด ดังนั้นภาครัฐจึงควรดำเนินการอย่างรีบด่วนที่จะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่จะประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจทุกด้าน ทุกมิติ ในการก้าวเข้าสู่ AEC ของประเทศไทย ตลอดจนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการระดมความคิด และการมีส่วนร่วมในการศึกษาพิจารณาและหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบาย และมาตรการต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งระยะสั้น กลาง และยาวให้กับประชาชนแต่ละภาคส่วนในชาติอย่างรอบคอบ และรัดกุม

ในขณะที่เดียวกัน ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้ที่จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นที่ว่าตนเองมีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับไม่ดี เป็นกลุ่มผู้ที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.39$) และมีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านความคิดเห็นที่มีต่อภาคการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับทุกกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

นอกจากนี้ตัวแปรอีกตัวหนึ่ง คือ การเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานก็มีผลการศึกษาที่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบว่าตนเองมีระดับการเตรียมความพร้อมของตนเองมาก เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) สูงที่สุดกว่าทุกกลุ่ม ($\bar{X} = 3.94$) และในทุกด้านอีกด้วย รวมทั้งในภาพรวมยังพบว่า นักศึกษาที่มีระดับการเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านยกเว้นด้านการยอมรับ และการปรับตัวของภาครัฐกิจเอกชน มีความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ ขณะที่อีก 2 ด้าน ที่เหลือ คือ ด้านภาคการศึกษา และด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล ก็ล้วนเป็นด้านที่ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับตารางที่ 4.1 ในข้อที่ 17 ที่กล่าวถึง “รูปแบบการเตรียมความพร้อม” ที่ผู้ตอบระบุไว้ถึง 30.70% ซึ่งเป็นอันดับที่สูงที่สุดที่ว่า “พวกเขาทำการศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม” และอีก 29.82% ซึ่งเป็นอันดับถัดมาก็ระบุว่า “ใช้วิธีติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ” เมื่อผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกันกับผลการศึกษาเปรียบเทียบของสมมติฐานที่ 4.13 ซึ่งเป็นตัวแปร “ความสามารถทางภาษาอังกฤษ” และสมมติฐานที่ 4.15 ซึ่งเป็นตัวแปร “การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน” ก็จะพบความเชื่อมโยงกันของกลุ่มผู้ตอบในตารางที่ 4.1 ที่ว่าพวกเขามีการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้วยการเพิ่มพูนความสามารถให้กับตนเองในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษาอังกฤษ และด้วยข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นสรุปได้ว่า ยิ่งบุคคลมีการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองมากเท่าใด ก็ยิ่งมีความคิดเห็นที่เป็นบวก หรือเห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ AEC มากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังจะ

ไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นได้จากผลการศึกษาที่พบว่า พวกเขามีความเชื่อมั่นต่อการดำเนินการดังกล่าวอย่างชัดเจนในทุกด้าน ดังนั้น หากภาครัฐได้พิจารณาและประมวลภาพเหล่านี้อย่างพินิจพิเคราะห์รอบด้าน โดยเน้นความถูกต้อง และสอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละช่วงเวลา แล้ว การดำเนินการเพื่อสร้างศักยภาพของการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรของประเทศ เพื่อรับมือและปรับตัวให้เหมาะสม เมื่อประเทศต้องก้าวเข้าสู่ AEC จึงเป็นสิ่งที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะได้รับแรงจูงใจให้เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์อันยิ่งใหญ่มหาศาลให้กับประเทศและประชาชนชาวไทยได้ในท้ายที่สุดนั่นเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. หน่วยงานภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างทัศนคติทางบวกด้านวัฒนธรรมที่แตกต่าง หลากหลายของกลุ่มประเทศ AEC สมควรจะได้้นำเอาไปพิจารณาหาแนวทางในการเสริมสร้าง ประชาสัมพันธ์ และนำเสนอข้อมูลที่เป็นบวกแต่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงให้กับประชาชนคนไทยให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อความราบรื่นและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวร่วมกันของประชาชนทุกชาติในกลุ่มประเทศ AEC ทุกประเทศในอนาคต

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความไม่เชื่อมั่นในการทำงานของภาครัฐ ทั้งนี้แนวทางที่ภาครัฐสามารถดำเนินการได้นอกจากเพิ่มเติม และปรับปรุงนโยบาย ตลอดจนมาตรการที่จะต้องพิจารณาและเร่งรัด เพื่อมองหาแนวทางดังกล่าวอย่างเร่งด่วนแล้ว การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผลดี ผลเสีย รวมทั้งการปรับตัวของทุกภาคส่วน เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC นั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบกระทำเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และความรู้เหล่านั้น โดยเร็วสู่ประชาชน ด้วยการผ่านช่องทางของสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและว่องไว ภาครัฐสามารถใช้สื่อได้จากหลายช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเน้นหนักในช่องทางที่เป็นช่องทางหลัก นั่นคือ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ทั่วไป นอกจากนี้ ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยผู้สอน ก็เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ที่สำคัญ การให้ข้อมูลกับนักศึกษาย่อมสามารถส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวไปยังบุคคลในครอบครัวของพวกเขาได้ในที่สุด ดังนั้นภาครัฐจึงควรดำเนินการอย่างรีบด่วนที่จะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจทุกด้าน ทุกมิติ ในการก้าวเข้าสู่ AEC ของประเทศไทย ตลอดจนศึกษาพิจารณาและหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบาย และมาตรการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งระยะสั้น กลาง และยาวให้กับประชาชนแต่ละภาคส่วนในชาติอย่างรอบคอบ และรัดกุม

3. ในด้านภาคการศึกษาควรได้รับความสนใจ และให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นของความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพในสถาบันการศึกษาของประเทศไทย ให้พร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทั้งนี้เมื่อ นโยบาย AEC ได้รับการเปิดดำเนินการ เอกสาร เป็นเอกสารทบทวนวิธี หรือใบการใช้งานเพื่อการศึกษาก็เป็นเหมือนแผนที่เดินไปซึ่งประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จริงแล้ว สิ่งนี้จะต้องเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา และการวางแผนที่จริงจัง อย่างต่อเนื่องจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา ดังนั้น หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องให้ความเอาใจใส่ และตรวจสอบระบบการศึกษาของประเทศ เพื่อให้เกิดคุณภาพอย่างจริงจัง รวมทั้งเร่งพัฒนาวิทยากร และปลูกจิตสำนึกของความใฝ่รู้ให้เกิดขึ้นกับเยาวชน และผู้เรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยเน้นความจริงจังที่ยั่งยืนมากกว่าความฉาบฉวย และปลูกฝังรากฐานของความใฝ่รู้ ชอบค้นคว้า และพัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดนิ่งเป็นสำคัญ

4. ควรมีการส่งเสริมระดับความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งการอ่าน เขียน และพูดให้มากขึ้นด้วยแนวทางต่าง ๆ เนื่องจากการเตรียมความพร้อมในด้านนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ และพัฒนาแนวทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งจากในห้องเรียนของสถานศึกษา และในสื่อรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยงานที่สามารถให้การศึกษาด้านนี้สมควรได้รับการพัฒนาอย่างกว้างขวาง และควรอุดหนุนงบประมาณให้เพียงพอเพื่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

5. ผลการศึกษาพบว่า ประเทศที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการไปทำงานมากที่สุด นอกเหนือจากประเทศไทย คือ ประเทศสิงคโปร์ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานในลักษณะที่ปัจจุบันเป็นอยู่ และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนสภาพสังคม เงื่อนไขทางสังคม กฎหมาย และวัฒนธรรมของประเทศที่อยู่ในอันดับต้น ๆ ของการมีเป้าหมายการไปทำงาน โดยเฉพาะหากต้องไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์ และประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มที่ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจในอันดับรอง ๆ ลงมา ซึ่งหากต้องไปปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพยังประเทศเหล่านี้แล้ว พวกเขาจะต้องปรับตัวให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของประเทศดังกล่าว ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์นี้ควรนำมาเผยแพร่เป็นวิทยาทานแก่สาธารณชนได้ทราบและเรียนรู้ เพื่อการเตรียมพร้อมที่มีประสิทธิภาพ

6. จากผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถกล่าวได้ว่า ยิ่งบุคคลมีการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองมากเท่าใด ก็ยิ่งมีความคิดเห็นที่เป็นบวก หรือเห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ AEC มากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังนั้นหากภาครัฐได้ พิจารณาและประมวลภาพเหล่านี้ได้อย่างรอบคอบแล้ว การดำเนินการเพื่อสร้างศักยภาพของการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรของประเทศเพื่อรับมือและปรับตัวให้เหมาะสม เมื่อประเทศต้องก้าวเข้าสู่ AEC จึงเป็นสิ่งที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะได้รับเร่งจัดการให้เกิดขึ้น ในสิ่งที่เป็ นโอกาสของการนำข้อตกลงต่าง ๆ ที่มีระหว่างกันในกลุ่มประเทศ AEC มาทำความเข้าใจ และชี้แนะแนวทางที่จะทำ ให้บุคลากร ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ สามารถเก็บเกี่ยว และพัฒนาทรัพยากรอันมีค่าร่วมกันของประเทศต่าง ๆ ในประชาคม AEC ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์อันยิ่งใหญ่มหาศาลให้กับประเทศและประชาชนชาวไทยในท้ายที่สุดนั่นเอง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานการศึกษาวิจัยที่สามารถดำเนินการได้ในอนาคต น่าที่จะเป็นการสำรวจความคิดเห็นจากหลายฝ่ายที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบทั้งทางบวก และทางลบ หลังจากที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แล้ว สักระยะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบ หรือประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นที่ได้สำรวจแล้วก่อนหน้านี้ที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ AEC เพื่อที่จะได้นำผลกระทบที่ศึกษาเพิ่มเติม นำมาปรับปรุง พัฒนาแนวทางการดำเนินการในแต่ละด้านที่เป็นมิติต่างๆ ของประเทศให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยเป็นการเจริญเติบโตที่ยั่งยืน และต่อเนื่องของบรรดาประเทศต่าง ๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาชนในทุกประเทศนั้น ๆ เป็นสำคัญ

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ โชคสุชาติ. 2553. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย. วารสาร มน. วิชาการ. 14(27), 99-112.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2537. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรีทศน์ พันธุ์บรรยงศ์. 2545. กลยุทธ์การผลิต พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วัฒนาการพิมพ์.
- พจมาน เตียวัฒน์รัฐติกาล. 2545. การบริหารและจัดการองค์การอุตสาหกรรม พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พรนพ พุกกะพันธ์. 2544. ภาวะผู้นำและการจูงใจ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จามจุรีย์โปรดักท์.
- พรนารี โสภานบุตร. 2555. แนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ระดับ ภาควิศวกร เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ) คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เพ็ญแข แสงแก้ว. 2540. การวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ฟีนีქซ์บุ๊คซิง.
- วิญลี สุทธิวิเศษ. 2546. ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร ความพึงพอใจ ขวัญและกำลังใจในการทำงาน ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ, กรมประชาสัมพันธ์. 2554. ประเทศไทยกับอาเซียน. กรุงเทพฯ: กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- องค์ความรู้ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”. 2555. [Online]. www.thai-aec.com
- อรวรรณ สีถวานิช. 2554. ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน. สารนิพนธ์พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต ภาควิชา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับภูมิหลังด้านประชากรศาสตร์

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. สถานภาพสมรส 1. โสด 2. สมรส 3. หย่าร้าง/แยกกันอยู่
3. อายุ 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี 2. มากกว่า 25 - 30 ปี
 3. มากกว่า 30 - 35 ปี 4. มากกว่า 35-40 ปี
 5. มากกว่า 40 ปี
4. สาขาที่เรียนจบแล้วในระดับปริญญาตรี หรือกำลังเรียนอยู่ (ในกรณีปริญญาตรีแบบก้าวน้ำ นั่นคือ หลักสูตร 4+1)
 1. วิศวกรรมศาสตร์ (โปรดระบุสาขา.....)
 2. วิทยาศาสตร์ (โปรดระบุสาขา.....)
 3. บริหาร / การจัดการ (โปรดระบุสาขา.....)
 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
5. สถานภาพในการประกอบอาชีพและประเภทขององค์กรที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบัน
 1. กำลังเรียนอยู่ / เรียนอย่างเดียวไม่ได้ทำงาน
 2. ภาคเอกชน
 3. ภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ
 4. ธุรกิจส่วนตัว (โปรดระบุประเภทของธุรกิจ).....
6. รุ่นและโปรแกรมที่ท่านกำลังเรียนอยู่ในหลักสูตร รุ่นที่ (โปรดระบุ).....
และโปรแกรมเรียนแบบ
 1. แผน ก 1 (ทำวิทยานิพนธ์อย่างเดียว และไม่เรียน course work)
 2. แผน ก 2 (ทำวิทยานิพนธ์ และเรียน course work)
 3. ปริญญาตรีแบบก้าวน้ำ (หลักสูตร 4+1)
7. ภูมิลำเนาปัจจุบัน
 1. กรุงเทพฯและปริมณฑล 2. ต่างจังหวัด (โปรดระบุจังหวัด).....
8. ระดับตำแหน่งของท่านในกิจการที่ท่านทำงาน 1. ยังไม่เคยทำงาน/กำลังเรียนอย่างเดียว
 2. ระดับปฏิบัติการ 3. ระดับบริหารขั้นต้น
 4. ระดับบริหารขั้นกลาง 5. ระดับบริหารขั้นสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. รายได้ต่อเดือน (โดยประมาณ)

1. น้อยกว่า 20,000 บาท   2. 20,000 – 30,000 บาท
3. มากกว่า 30,000 – 40,000 บาท   4. มากกว่า 40,000 – 50,000 บาท
5. มากกว่า 50,000 – 60,000 บาท   6. มากกว่า 60,000 – 80,000 บาท
7. มากกว่า 80,000 – 100,000 บาท   8. มากกว่า 100,000 บาท – 150,000 บาท
9. มากกว่า 150,000 – 200,000 บาท   10. มากกว่า 200,000 บาทขึ้นไป

10. ระยะเวลาในการทำงาน (รวมการทำงานทั้งหมดจนถึงปีปัจจุบัน)

1. ยังไม่เคยทำงาน   2. ไม่เกิน / ภายใน 5 ปี
3. มากกว่า 5 - 10 ปี   4. มากกว่า 10 – 20 ปี
5. มากกว่า 20 ปี

11. เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

1. ทำงานในเขตกรุงเทพและปริมณฑล   2. กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม
3. ทำงานในต่างประเทศ (โปรดระบุประเทศที่ต้องการไป _____)

12. หากท่านเรียนจบจากหลักสูตรนี้แล้ว ท่านมีความประสงค์ที่จะทำอย่างไรต่อไปในอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก

1. ทำงานในแวดวงอาชีพเดิม / สาขาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี
2. เปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่ / สาขาอื่นที่แตกต่างจากสาขาเดิมที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี

13. ท่านเคยไปเที่ยวหรือไปธุระในประเทศกลุ่มอาเซียนมาก่อนหรือไม่

1. ไม่เคย   2. เคย (โปรดระบุประเทศ _____)

14. โปรดประเมินระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่านโดยรวม

1. ไม่ดี   2. ปานกลาง   3. ดี   4. ดีมาก

15. ท่านศึกษาภาษาอังกฤษด้วยวิธีใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. จากห้องเรียน
2. จากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา
3. ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ (โปรดระบุ _____)

16. ท่านมีการเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC (ปีหน้า) ในระดับใด

1. มาก   2. ปานกลาง   3. น้อย   4. ไม่เตรียมเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าเตรียม ด้วยรูปแบบใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ
- 2. ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม
- 3. ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม
- 4. ศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC (โปรดระบุภาษา _____)
- 5. ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC
- 6. ศึกษาวิชาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม
- 7. ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียน โดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี

17. ที่ผ่านมามีท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. โทรทัศน์
- 2. วิทยุ
- 3. หนังสือพิมพ์ทั่วไป
- 4. วารสารและนิตยสารทั่วไป
- 5. สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์
- 6. สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต
- 7. ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน
- 8. ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา/ฝึกงาน ที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน
- 9. จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน/เพื่อนร่วมงาน
- 10. อื่น ๆ (โปรดระบุ _____)

18. เนื้อหาข้อมูลด้านใดดังต่อไปนี้ที่ท่านคิดว่าท่านจะต้องพัฒนาปรับปรุงตนเองมากที่สุด เพื่อการเตรียมพร้อมหากต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อ AEC เปิดดำเนินการ (เรียงลำดับความสำคัญจาก 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 โดย 1 สำคัญมากที่สุด และ 6 สำคัญน้อยที่สุด)

- 1. วิชาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา
- 2. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้
- 3. ภาษาในการสื่อสาร
- 4. วัฒนธรรมประเพณี
- 5. กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ
- 6. บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ

19. ระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

- 1. เห็นด้วยน้อย
- 2. เห็นด้วยปานกลาง
- 3. เห็นด้วยมาก
- 4. เห็นด้วยมากที่สุด

20. หากมีโอกาส ประเทศที่ท่านอยากไปทำงานด้วยมากที่สุดคือประเทศอะไร (นอกเหนือจากประเทศไทย) โปรดระบุ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงตามที่ท่านทราบ (กรุณาตอบทุกข้อ)

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
1. ประชาคมอาเซียนประกอบด้วยสมาชิก 9 ประเทศ ประชากรรวมกันประมาณ 600 ล้านคน และมี GDP รวมกันประมาณ 1.7 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ		
2. สมาชิกอาเซียนมีการจัดทำ Mutual Recognition Agreement (MRA) เพื่ออำนวยความสะดวกในการยอมรับคุณสมบัติของนักวิชาชีพที่สำคัญร่วมกัน เพื่อการถ่ายเทแรงงานฝีมือได้เสรีมากขึ้น		
3. การเข้าเมืองและเข้าไปทำงานของบุคคลยังคงต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของแต่ละประเทศสมาชิก		
4. รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีของประเทศสมาชิกอาเซียนที่สูงที่สุด คือ ประเทศสิงคโปร์ ขณะที่ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางถึงสูง โดยมีประเทศมาเลเซียเป็นประเทศเดียวที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันกับประเทศไทย		
5. ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีในกลุ่มที่มีรายได้น้อย ประกอบด้วยประเทศ เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า		
6. แนวทางของ AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) ได้ตั้งเป้าไว้ให้แต่ละประเทศใน AEC มีจุดเด่นที่ต่างกัน โดยประเทศไทยเน้นที่สาขาการท่องเที่ยวและสาขาสุขภาพ ขณะที่สิงคโปร์เน้นสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาการบิน		
7. ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในอาเซียนและมีชาวมุสลิมมากที่สุดในโลก		
8. ค่าจ้างแรงงานในประเทศกัมพูชาต่ำที่สุดในอาเซียน โดยรองลงมาคือประเทศเวียดนาม		
9. ภายในปี 2558 การเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างกันในกลุ่มประเทศ AEC ทำให้สามารถเพิ่มสัดส่วนการถือครองหุ้นของนักลงทุนได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70		
10. สินค้าของประเทศในกลุ่ม AEC สามารถเข้าสู่ตลาดไทยได้โดยไม่มีภาระภาษี ซึ่งอาจทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจของไทยต้องแข่งขันมากขึ้น		
11. ช่วงเวลาที่ผ่านมจนถึงปัจจุบัน พบว่า ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศในกลุ่ม AEC น้อยกว่าการนำเข้าจากกลุ่มนี้		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
12. การเคลื่อนย้ายแรงงานจะสามารถทำได้อย่างเสรีขึ้น โดยอาจทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมือของไทยในประเทศที่ให้คำตอบแทนสูง ทั้งนี้แรงงานที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมกันเท่านั้น		
13. สาขาอาชีพที่มีการตกลงให้เปิดเสรีด้านแรงงานตามข้อตกลงยอมรับคุณสมบัติร่วม ตัวอย่างเช่น วิศวกร พยาบาล สถาปนิก ด้านการสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และบัญชี		
14. การปรับปรุงสวัสดิการและอัตราค่าตอบแทนให้สูงขึ้น เป็นวิธีการหนึ่งในการที่ผู้ประกอบการจะสามารถดึงดูดแรงงานมีฝีมือไม่ให้ไปทำงานในต่างประเทศได้		
15. AEC จะมีผลกับเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศให้เข้าออกได้เสรีมากขึ้น ขณะที่ค่าเงินจะมีแนวโน้มที่มีเสถียรภาพมากขึ้น		
16. สาขาวิชาชีพแพทย์ และวิศวกร ไทยที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศไทยแล้ว สามารถได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศกลุ่ม AEC ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียนเป็นแพทย์หรือวิศวกรวิชาชีพอาเซียน		
17. การจดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตให้แพทย์และวิศวกรจากประเทศในกลุ่ม AEC ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนก็ได้		
18. ประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่มของประเทศที่ร่วมกันก่อตั้งแนวคิด AEC นี้ตั้งแต่เริ่มแรก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ประเทศก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน (กรุณาตอบทุกข้อ)

5 = เห็นด้วยมาก 4 = เห็นด้วย 3 = ปานกลาง / เฉย ๆ 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ					
1. ภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง					
2. ภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง					
3. ภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย					
4. ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ					
5. ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น					
6. ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ					
ด้านภาคการศึกษา					
7. สถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง					
8. คณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี					
9. นักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ					
10. เครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและส่งเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน					
11. หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่นๆ ใน AEC					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน					
12. ภาคเอกชนควรต้องยอมรับผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ					
13. ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบด้านลบ					
14. ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานมีฝีมือหรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้					
15. ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดลงหรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป					
16. ภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง					
17. แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่					
18. การค้าขายบริเวณชายแดนจะมีความคึกคักมากขึ้น					
19. จังหวัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC ของไทยจะได้รับการพัฒนาให้เจริญมากขึ้น					
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล					
20. ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน					
21. การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก					
22. การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก					
23. ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น					
24. ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ใน กลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
25. ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส					
26. ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส					
27. ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส					

😊 ครูขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนนะคะ ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม 😊

Good Luck ค่ะ

รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้